Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2496 SIX PAGES NGÀY THỨ BẢY 11 DÉCEMBRE 1926 — MỒNG 7 THÁNG MƯỜI-MỘT NĂM BÍNH DẦN SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 18

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

Nhà Báo ở đàng Lucien Mossard
Số 13, gần trường học Taberd Saigon

CHỦ-NHƠN KIÊM TỔNG-LÝ : NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm : LÂM-VĂN-NGỌ
Chủ-bút : LÊ-HOÀNG-MƯU

DEPOT LEGAL «INDOCHINE» Nº 5964

Gởi dây-thép đề : Luctinh Saigon
Dây-thép nói, kêu : Số 202

GIÁ BÁO

BÁN LẺ MỖI SỐ.................... 0$05

ĐÔNG-PHÁP		NGOẠI-QUỐC	
Một năm........	12$00	Một năm........	15$00
Sáu tháng........	6.50	Sáu tháng........	8.00
Ba tháng........	3.50	Ba tháng........	4.50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI :

Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho Ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Còn bài vở đăng báo thì cứ gởi ngay cho Ông LÊ-HOÀNG-MƯU, Chủ-bút.

GẦN TẾT RỒI !

Đồng-bang ta có phải cần-dùng danh-thiếp (carte de visite) không ? Tưởng chẳng đợi trả lời, cũng biết rằng thường năm, đồng-bang ta, nhứt là những nhà rộng giao: thân-bằng cố-hữu nhiều, còn cần-dùng vật chi bằng.

Vậy thì tết Annam đã gần tới rồi, nên lo trước đi, nên đặt trước đi kẻo trễ. Nhà-in « Union » của ông Nguyễn-văn-Của, ở đàng Lucien Mossard số 13 (Saigon) đã khởi sự nhận lãnh in các thứ danh-thiếp của chư-tôn.

GẦN TẾT RỒI !

Tại nhà-in « Union » của ông Nguyễn-văn-Của, ở đàng Lucien Mossard số 13 (Saigon) đã khởi sự nhận lãnh in các thứ danh-thiếp của chư-tôn.

Tại nhà-in nầy, danh-thiếp làm rất đẹp lắm ! Đủ thứ kiểu chữ huê-mỹ, đủ thứ kiểu giấy tinh-xảo ; nào sắc trắng, sắc đỏ, sắc hường, muốn trơn có thứ trơn, muốn có nhánh bông có thứ nhánh bông; nói tắc một lời là hễ chư-tôn muốn thứ nào thì tự nhiên có theo thứ ấy

CẢNH NGỘ LUẬN

Người đời, trải qua một năm biết việc đời được một năm, qua hai năm biết được hai năm, cứ từng tự thêm bao nhiêu năm thì biết được bao nhiêu việc đời. Vì vậy nên những người già-cả — lấy lý-thế-nhiên mà nói — tất phải trải đời hơn lủ trẻ ; dầu có ai nghịch mạng cãi lại rằng lủ trẻ bây giờ còn khôn-ngoan bằng mười người niên cao kỷ-trưởng đi nữa, nhưng cái khôn-ngoan ấy chưa phải đã là trải đời ; chẳng qua là nhờ học-thuật mà khôn, nhờ thời-thế mà sáng vậy thôi, chớ nếu đem ra mà nói việc đời đắng-cay chua-chát làm sao, thì trẻ sao sánh nổi già, bé sao bì kịp lớn ! Dẫu thế nào tuổi cao thì chơn bước cũng phải dài đường. ......

Phương chi tôi : tuổi mới hâm-lăm, bước đường đi tới còn dài, bước trải qua rất vắn lắm, thế mà dám cầm viết luận đến cảnh ngộ người đời, há chẳng là bạo gan lắm ru ? Thưa không ; tuy vẫn biết thế mặc dầu, song cũng xin có lời đáp lại rằng : Nếu nói cuộc đời tưởng không ai tài gì nói hết, dầu người có nối kiếp mà sống đặng trải đến bực nào; vậy thì dầu sự thấy biết được chút nào, luận-bàn ra chút ấy, tưởng-nghĩ cũng không đủ chi lấy làm lạ mất.

Cảnh-ngộ là gì? Lấy theo nghĩa thường mà giải ấy là cái cảnh của người gặp phải; chỉ tùy việc rủi may họa phước mà gặp : nào là cảnh giàu, cảnh nghèo, cảnh vui, cảnh buồn, cảnh đau-thương, cảnh khoái-lạc,lại cũng có cảnh hoặc thuận nghịch, hoặc ngược xuôi cùng cứng mềm, rộng hẹp.

Nói đến cảnh-ngộ của người đời, than ôi! nói làm sao xiết. Đường đời càng bước thì cảnh-ngộ càng nhiều, thêm nỗi cuộc đời cay-nghiệt, thường nhiều rủi ít may, họa nhiều phước ít ! Thử bình-tâm mà nghĩ cho cùng, trong một đời người : kể từ buổi mới lọt lòng oa-oa tiếng khóc, cho đến kỳ hạn định của Hóa-công mồi-mòn nhắm mắt, thì ngộ biết bao cái cảnh khó-khăn, cảnh éo le trắc-trở.

Đã vậy lại ác-nghiệt thay cho cảnh : khi thì thấy có hình, lúc lại trông không thấy dạng, khiến đến nỗi người ngộ cảnh ấy cũng không biết mở miệng ra mà nói làm sao; dầu tự mình nắm lấy đã thấy hiểu rõ-ràng, rằng mình đã mắc phải vào trong vòng cảnh ấy. Tại sao vậy ? Tưởng lẽ ấy nếu ai có trải qua rồi cũng không lấy chi làm lạ : ấy là tại ngộ nhằm cảnh-huống ẩn-vi, tự mình mình biết lấy mà thôi, ngoài ra, không thế nào cùng ai giải tỏ.

Bởi vậy cho nên làm người, dẫu rằng ai cũng có cùng ngộ cảnh thì cần nên xét cảnh cho nhau. Biết rằng ở đời lắm cảnh éo-le, khôn tỏ cho ra lời thì lại càng cần phải niệm tình dung chế. Và thế thường ai cũng biết cái tật nói dối là xấu, nhưng lâm cảnh dầu lòng không ưa mà buộc phải nói dối cũng khó từ. Nhơn đó, nếu người không biết xét thì vội chê, chớ dầu rõ được cái nói dối đó là tại cảnh ngộ buộc người, nào phải tự lòng người muốn. Thế thì trước khi ta muốn luận biện việc người cho khỏi sai lầm, cho không oan tình chơn thật, thì chẳng có chi hay hơn là ta thử đặt mình vào một cái cảnh-ngộ như người : nghĩa như ta chê người nói dối, mà lâm ta ngộ cảnh ấy có tránh khỏi cái bị phải nói dối ấy chăng.

Đó là tôi luận sơ một điều để làm cái chứng-cớ hiển-nhiên về cảnh ngộ của người đời hằng có, chớ tưởng không thế nào luận cho xiết được ; vì cảnh ngộ mỗi người mỗi khác, mà sự éo-le trắc-trở cũng tùy cảnh mà khác nhau.

Thứ nữa là đến sự buồn, sự lạt-lẻo v. v. cũng vậy, cũng có khi thiệt tại lòng người, mà có lúc lại vì cảnh ngộ. Tỉ như mình có một người bạn rất ý hiệp tâm đầu, thường ngày mình đến thì bạn vui-vẻ nói cười, rượu trà tiếp đãi rất niềm nở ân cần. Thế mà có một hôm mình đến, bạn lại ra ý lợt-lạt lơ-là, rượu không buồn đãi, trà cũng chẳng siêng mời, thêm chi đến chuyện hỏi han bạn cũng không muốn đáp. Xem dường giận hờn oán ghét chi mình, nên ra ý khinh thường rẻ-rúng. Vì cớ mà mình vội hờn, vội phiền lòng đổi dời của bạn ; chớ không xét rằng trong khi mình đến, bạn ra tình tỏ ý như thế là tại vì cớ nào, thiệt vì lòng bạn phai lạt đổi dời hay là bởi ngộ nhằm cảnh gì mà buộc bạn mình phải đối với mình như thế.

Ấy vậy, nếu muốn chỗ nghĩ của ta chẳng đến nỗi sai lầm, thì trước hết ta cần phải do xét cho am-tường coi người ngộ phải cái cảnh gì éo-le trắc-trở đó.

Nhưng mà than ôi ! Người đời không ai là không ngộ cảnh, song cảnh mình thì biết, mà đến cảnh người ít khi lưu-tâm đến mà khảo xét cho rõ giùm. Nhiều khi cảnh người hiện ra thấy trước mắt chán-chường, nào phải vui hay buồn, phải cười hay khóc cũng biết lắm ; thế mà cứ còn đi chấp-nê phiền giận : há chẳng lấy làm lạ-lùng lắm ru ?

(Còn tiếp) LÊ-QUANG-VĂN.

Điện Tín

ĐÔNG-PHÁP

Tại Hanoi

Trong tháng Novembre, nơi Hải-môn Haiphong tàu chạy đi chạy về như sau nầy :

Chạy vô. — 42 chiếc tàu chở nặng được 106.512 tấn.

Chạy ra. — 44 chiếc tàu chở nặng được 107.805 tấn.

Nhập cảng :

18 chiếc tàu	Tây	chở 10.051 tấn hàng hóa	
10	Hồng-mao	7.341	—
5	Nhựt-bổn	2.067	—
1	Norvège	khẳm	
1	Đức-quốc	khẳm	
2	Huê-kỳ	2.955	—
5	Trung-quốc	126	—

Xuất cảng :

21 chiếc tàu	Tây	chở 15.415 tấn hàng hóa.	
6	Hồng-mao	7.622	—
4	Nhựt-bổn	8.332	—
1	Norvège	4.500	—
1	Đức-quốc	1.722	—
1	Huê-kỳ	235	—
10	Trung-quốc	4.570	—

Ở Hải-phòng, trong tháng Novembre 1926 có chở gạo ra được hết thảy là 9.986 tấn kể ra như sau nầy :

Gạo trắng. — Chở bên Đại-Pháp 672 tấn ; Chở qua các xứ khác 9.286.

Gạo ba thắc. — Không có chở bên Đại-Pháp ; Không có chở mấy xứ khác.

Lúa. — Không có chở bên Đại-Pháp ; Không có chở qua các xứ khác.

Tấm. — Chở bên Đại-Pháp 28 tấn ; Không có chở qua mấy xứ khác.

Từ hôm đầu tháng Janvier, ở Bắc-kỳ chở gạo ra hết thảy được 160.454 tấn.

∴

TRUNG-QUỐC

Harbin. — Nước Trung-hoa và Nhựt có nhóm lại đặng bàn giải vấn đề lập dây thép gió, hiện nay phòng tư nghị tại Moukden.

Chiếc tàu chở hàng hoá « Asuka-Maru » của hãng « Sippon-Husen-Kaisha » chạy đường New-York bị lố rạng theo mé biển thuộc tỉnh Kii, mấy người bạn tàu đều ra khỏi.

∴

Đông-Pháp

Hanoi. — Cái quan tài quan Lãnh-sự Robert, bị quân ăn cướp Trung-hoa giết trên con đường Langson tại Long-Tchéou, đã đưa xuống Haiphong ngày thứ ba đặng chở xuống tàu « Claude-Chappe » mà đem về Pháp quốc. Có một tốp lính giàng hầu đưa linh cữu ngài xuống đến Hanoi, và Haiphong lại có dọn một cái phòng dưới tàu ấy đặng để quan tài.

∴

Chánh phủ y theo chương trình về cuộc lập đường thông lưu qua xứ Lào mới mở một cái đường xe-hơi đi từ Saravane lại Thatong tới Pakthone đặng cho thuận tiện hành khách, và chở chuyên hàng hóa trong mấy xứ từ cửa đến nay không đi đặng.

∴

Cái cuộc khai hóa đương đốc sức đặng mở thêm đường từ trên giồng Bolevena xuống đến sông Cửu-long giang và tới tỉnh Kontum.

∴

Bá tánh hết lòng gội nhuần ân đức và tiếp rước quan Khâm-sứ Bose một cách tôn hậu tỏ dấu rằng nhờ ơn ngài cần mẫn lo mà giải cứu dân trong xứ ấy. Còn các dân sự trong miền nội non thuộc về xứ Lào hạ cũng hết lòng cung tụng ơn cao của chánh-phủ lo mà sửa sang và khai phá mấy nơi rừng bụi, làm cho chúng nó một ngày một trở nên mở mang và đặng thông lưu trong chốn thôn quê ra miền thiện thị.

NGƯỜI MÌNH ĐÃ BIẾT THƯƠNG NHAU

BIẾT BẢO NHAU CHƯA ?

Đã ít lâu nay cứ những dấu bề ngoài về cuộc biểu tình, cuộc cộng tác, thì có thể nói được rằng : cái lòng xót thương nòi giống của người mình xem ra cũng đã tăng tiến khá khá ; chớ không đến nỗi lãnh đạm ơ hờ như xưa. Như năm nay mấy tỉnh Bắc-kỳ chẳng may bị nạn thủy lạo : nhà trôi của mất, đất lở làng xiêu, dân sanh khốn khổ không biết chừng nào ! Ấy chánh là một dịp biểu lộ ra cái lòng xót giống thương nòi đó vậy.

Từ khi có cái nạn nầy, trừ ra Chánh-phủ trích tiền công quĩ cứu trợ nạn dân không kể : còn thì người mình đâu đó đã biết cấp tai cứu nạn một cách nhiệt thành lắm. Nào là các sở công tư, các hội lớn nhỏ, chỗ trăm nơi ngàn, kẻ nhiều người ít, ông kia năm bảy chục bạc, bà nọ một vài trăm đồng. Nào là người lại cấp cho gạo lúa bạc tiền, kẻ thì thêm cho áo quần chăn chiếu. Và hầu khắp các tỉnh Bắc kỳ đều có bổ chức hội đồng Cứu tế để hiệp với hội đồng Trung-ương Hà nội, mà lo liệu việc trợ cấp cho cả dân bị lụt. Tỉnh nào cũng có những cuộc hát tuồng, đá bóng, cuộc chiếu ảnh, đều là cổ động lấy tiền giúp dân bị lụt. Hằng ngày các báo chương thấy đăng những cột dài kể qui tánh phương danh của các hội công, các nhà tư đã gởi tiền làm phước. Dĩ chí đến các cô các cậu học sanh còn nhỏ tuổi, cũng động lòng bác ái trọng nghĩa đồng bào, mà gom nhau được số tiền khá khá gởi đi giúp dân bị lụt.

Ấy người trong xứ thương nhau là thế ; còn người trong cả nước như Trung kỳ, Nam-kỳ cái lòng nghĩa hiệp cũng chẳng kém : Cộng tính số tiền trong hai xứ gởi ra, cũng đã gần 13 vạn rưỡi bạc, mà cũng còn đang lo liệu cách thế để kiếm tiền gởi ra nữa. Đừng kể anh em trong ba kỳ, thì lại còn những đồng bào ở ngoại quốc, khi nghe tin thê thảm nầy, cũng vội vàng tìm phương giúp đỡ : như các người tùng sự ở Cao-miên Ai-lao ở bên Tàu bên Pháp cũng gởi tiền về trợ cứu cho dân bị lụt, Hiện nay số tiền đã đến phỏng 32 vạn đồng. Ôi ! Cái lòng thương nhau của con cháu Lạc-Hồng, rày đã sốt sắng bừng bừng ! Rày đã nồng nàn rực rỡ ! Thật đáng khen thay ! Mà đáng mừng thay ! Chẳng những đáng mừng cho hiện thời mà lại đáng mừng cho tương lai nữa. Hễ cái lòng bác ái càng tiến cao bao nhiêu độ, thì cái bụng vị kỷ càng lui thấp bấy nhiêu độ. Cứ cái ống hàn-thử biểu nầy, thì có thể biết được trình độ dân ta đã tiến hóa được ngần nào vậy.

Bây giờ xin hỏi lại câu đầu đề rằng : Người mình đã biết thương nhau chưa ? Thưa, cứ xét trong dịp nầy, về mặt công cộng thì có thể thưa rằng : người mình đã biết thương nhau rồi. Nhưng nếu xét kỹ từ phái đảng, từ cá nhân thì thật phải thú nhận rằng : người mình chưa biết giúp đỡ nhau cho hoàn toàn. Kìa những câu nói vẫn nghe thấy luôn luôn đã nhàm cả tai rằng quan lại hà lạm dân sự, kỳ hào bóp nặn đàn em ; cùng những cái giết người cướp của, chặt cổ lấy tiền... Còn đến nỗi gạo muối, quần áo là của chẩn cấp cho dân bị lụt, mà họ cũng ăn bớt, các việc đó hiện ra hằng ngày như kia, thì lại phải than thở lên rằng : Người mình còn kém lòng ái chủng ái quần lắm vậy.

Còn việc biết bảo nhau thì sao ? Xưa kia đừng kể sắc lịnh vua chúa, giấy sức quan nha, ban xuống cho hạ dân, còn ngoài ra chả mấy khi dân trong nước bảo nhau được những việc quốc sự, chánh trị, cùng các việc quan hệ như bây giờ. Dầu có ai muốn bảo cũng không dám bảo, vì sợ mắc vào vòng tội lệ, mà có bảo cũng chẳng ai dám nghe ! Như thế thì thật là không biết bảo nhau, mà không bảo nhau được, tưởng cũng chẳng lạ gì ! ! Vì nước mình là một nước ở dưới quyền chuyên chế, mà nhơn dân chẳng có quyền chi cả.

Đến nay gặp buổi văn minh đổi thay vận hội, việc người trong nước bảo nhau nhứt là về đàng lành lẽ phải, thì dễ dàng tiếp hiểu hơn nhiều. Báo chương tạp chí lưu thông như nước, sách vở cáo bạch rải rắc như rừng, muốn bảo nhau điều gì cũng dễ. Các nước văn minh khắp hoàn-cầu ngày nay dùng sách vở báo chương mà bảo nhau từ việc trọng cho đến việc hèn, từ việc hay cho đến việc dở. Bởi người ta khéo bảo nhau, biết bảo nhau, biết nghe nhau, cho nên cách sanh hoạt của người mọi bề mọi tiện lợi, mà việc nước mỗi ngày một giàu thạnh, dân nước mỗi buổi một văn-minh.

Vậy thì người mình đã biết bảo nhau chưa ? Nói cho phải ra, trong nước ta khắp ba kỳ ngày nay cũng chẳng thiếu những bực thông minh hào hiệp, ái quốc ái quần, muốn đổ hết bầu nhiệt huyết ra mà chỉ bảo cho đồng-bào được chóng khôn chóng giỏi đó. Nhưng ngặt nỗi ! Nhiều khi muốn bảo nhau mà cũng không được ? Đã vậy kẻ nói không có người nghe, kẻ tung không có người hứng, thì dầu có muốn nói muốn bảo đó, cũng đến phải chán ngán ! Vì sao thế ? Vì những cớ sau nầy : bực-thượng lưu có kiến-văn rộng, học thức nhiều thì ham tư-lợi chuộng hư danh, tiền bạc của cải nó làm tối cả mối công-tâm công-lý, kim khánh bài ngà nó làm quên mất cả quốc kế dân sanh ! Bọn thiếu-niên theo tân học thì lại tự đại tự cao muốn đem cái học của mình ra mà sửa đổi ngay hết mọi việc, chẳng nghĩ gì đến những sự từng trải của ông cha khi trước, mà cũng chẳng nghĩ gì đến quyền lợi cho người nhà. Còn như bực hạ lưu thì học hành còn kém thấp mà phần nhiều lại ngu dốt. Đã ngu dốt mà báo không chịu xem, sách không chịu đọc ! Ôi ! Người mình như vậy thì bảo nhau sao được ? mà có bảo cũng vô ích. Vậy thì xin thưa : người mình chưa biết bảo nhau thật ! Ừ, đã biết mình còn kém thì phải làm sao chớ ? Một là về sự thương nhau, phải biết thương cho thật, phải phù trì giúp đỡ nhau, đừng làm hại nhau, đừng ghen tương nhau, đừng hà hiếp bóp nặn nhau.. .. Hai là việc biết bảo nhau, ta phải bảo nhau làm lành lánh dữ, cách bạc bội thì bảo nhau mà tự cường tự cao, đừng theo tánh xốc nổi mà « động biển dời non ». Phải bảo nhau theo lấy đạo lý, giữ lấy công tâm, công bình lương thiện, để cho người nọ tin nhiệm người kia và làm cho người ngoại-quốc tin nhiệm đến mình, vì ở buổi nay một dân-tộc không thể sống một mình biệt lập được, mà trong cuộc giao tế của vạn quốc muốn cho có ích lợi và hòa bình, phải có sự chánh trực lương thiện mới được. Phải bảo nhau mà học hành cho riết để gây lấy nhân tài, cho trong nước được kể trăm kể ngàn người có chân tài về mọi phương diện Phải bảo nhau mà bồi đắp nền kinh tế, hùn vốn chung phần mà buôn tận gốc bán tận ngọn, bảo nhau mà dùng đồ nội hóa, đừng để mối lợi chỉ lậu về tay người ngoài. Phải bảo nhau học lấy chánh nghĩa hiệp quần đoàn-thể, bảo nhau học lấy thật tình mạo hiểm nhẫn nại Khi đã bảo nhau được những điều quan trọng như thế, thì mới trông sau nầy có thể theo đòi với thiên-hạ, mà lên được chốn vạn quốc võ đài vậy.

T. B.

Cuộc chơi « THÁC NƯỚC » ở giữa đồng

La fête champêtre de la Cascade

Giấy vô cửa (ticket) đã để bán tại các thương gia ở châu thành Saigon. Cholon rồi, ai muốn đi coi thì hãy đến mà mua trước đi kẻo đến bữa ấy đông người chen vào mà mua được giấy cũng mất công lắm.

Đàn ông thì 2 đồng, đàn bà 1 đồng, con nít khỏi tốn tiền.

Ở mé Nam (partie Sud du parc) thì hạt Giadinh có lập nhiều cuộc chơi rất vui nào là hát bộ, đánh nghề-võ Ăng-lê và võ Annam, thả thú, ăn nem nhạ: Annam, vân vân.. nhiều trò chơi vui lắm không xiết kể cùng giá vô cửa cuộc đây là 0$50.

Còn mé Bắc (partie Nord du parc) thì có nhiều trò chơi khác như là liệng hình (có thưởng) thì bắn (có thưởng) có hồ tắm, hát tây (hát một giờ đồng hồ) lối 9 giờ rưỡi thì khởi hát.

Sau khi hát có đốt pháo bông, kế ăn bánh, rồi kế ăn cơm

Chương trình cuộc chơi sau sẽ đăng rõ.

Bàn trị sự có sắp đặt các xe đi Saigon lên đến chỗ chơi để đưa rước các người đi coi tính giá vừa phải mà thôi.

N. B — Các bàn muốn để giữ lại cho mình ăn cơm thì khỏi phải trả tiền, nhưng phải đến nói trước, vì bàn tính có chừng mà thôi.

Tiền thuê nhà coi cả đêm giá là 10 đồng.

Còn về việc chơi thì bất kỳ là người Tây hay người Nam ai muốn chơi bên nào cũng được, nhưng phải trả tiền vô cửa theo giá định trước đây.

∴

Bữa 11 Décembre sẽ có xe đưa khách đi coi, mỗi người đi mỗi chiến giá là 0$50 (5 cắt).

Còn ai có xe nhà thì khi đi đến cầu trước cửa vườn chơi phải xuống xe, rồi có người phát cho chủ xe và chauffeur mỗi người có một tấm carte có thứ tự đặng chừng về cho dễ bề kiếm xe, vì xe thì đậu trong một cái vườn về mé tay mặt cách chỗ chơi 150 thước.

Còn các xe giúp cuộc chơi và chở đồ thì đậu trong vườn riêng về mé trái ở bên lề đường.

Các xe đưa khách đi coi lên đó rồi thì lại trở về Saigon đi ngang qua chỗ chơi đến Laithiêu đường Thủ-dầu-một đặng tránh bớt xe lên đi đường Biên-hòa.

Bữa ấy lối 8 giờ, 9 giờ rưỡi chắc xe lên đông lắm, vậy trong lúc đi đường phải chạy vừa vừa và đi xa nhau một chút cho khỏi bụi bặm.

Cuộc chơi nầy vui lắm bà con ta nên đi coi kẻo uổng.

∴

Xe đưa đi coi lễ Thác nước

Nay có mười cái xe auto cars, mỗi cái 24 chỗ ngồi để đưa rước người đi coi « Thác Nước ».

Chừng ấy xe sẽ đậu ở Boulevard Norodom giữa đường Pellerin và Mac-Mahon Đúng 7 giờ thì chạy một chiến đầu chạy đến 3 giờ sáng.

Giá đi mỗi lần....... 0$50

Nếu ai muốn giữ bàn lại để ăn « souper » thì hãy đến l'Impartial hay là lại phòng điện tín của l'Opinion mà biên tên.

CUỘC TUYỂN CỬ

Hội đồng Thành-phố Saigon

Ngày 12 Décembre 1926

Mai nầy 12 Décembre 1926, ngày tuyển-cử Hội-đồng Thành-phố Saigon. Về phía người Tây thì nghe rằng có :

M. J. BILLÈS, *Commandant en retraite Secrétaire de la Chambre d'Agriculture.*

M. A. DARRIGADE, *Ancien Combattant, Administrateur de l'Impartial.*

M. A. GRILLET, *Ancien Combattant, Industriel.*

M. G. LEJEUNE, *Contrôleur des P.T.T.*

Còn về phía người bổn-quốc thì có :

M. NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG, *Cựu thơ-ký giúp việc tại phòng-văn Hội-đồng Quản-hạt Nam kỳ, đương kiêm thương-nghiệp chủ tại Saigon.*

M. TRẦN-ĐÌNH-MINH, *Cựu Thông-phán sở Tạo-Tác Nam kỳ, nghiệp chủ tại Saigon.*

M. HUỲNH KHƯƠNG NINH, *Cựu giáo-thọ đương kiêm chủ trường học « Huỳnh-khương Ninh » Saigon.*

M. NGUYỄN-VĂN-TIỀN, *Cựu Thơ-ký sở Điện tín, đương-kiêm thương nghiệp-chủ tại Saigon.*

Còn ngoài ra, hai phía Tây Nam có thêm những ai nữa hay không thì bổn-báo chưa được rõ, chỉ nghe tin gần đây thì có mấy vị đã kể trên ra tranh cử.

Lại nếu mai nầy mà không đủ số thăm, chưa đủ số Hội-đồng thì còn cử lại một kỳ Chúa-nhựt tới là 19 Décembre 1926.

CÂU THAI

« TRĂM NĂM BIA ĐÁ THÌ MÒN,
« NGÀN NĂM BIA TIẾNG HÃY CÒN TRƠ TRƠ »
(Xuất Môc).

Xin các bạn đọc báo cơn nhàn đáp lại cho vui Những vị nào đáp trúng bổn-báo sẽ đăng tên vào báo.

CÙNG CHƯ VỊ ĐÁP THAI

Vấn biết việc thai đối là việc cần vui và phương mở trí ; ngoài ra, không có chỉ ép rằng khẩn-thiết cho lắm. Vậy muốn cho tiện các bạn đọc báo mỗi khi gởi lời đáp, khỏi phải tốn nhiều tiền vô-ích (Đáp một câu thai câu đối mà phải tốn tiền gởi đến 0$05 cũng đáng (gọi rằng nhiều) xin chỉ cho các bạn được rõ rành nầy : Một tấm danh-thiếp, hoặc một miếng giấy trắng nhỏ, để câu đáp vào, để danh tánh, chức-nghiệp và chỗ ở là đủ. Chẳng cần phải dán bao thì chỉ tốn có hai su. Như thế thật là tiện lắm !

Xin chư vị lưu ý

DUYÊN-THUYẾT

Mytho. — Hôm 3 Décembre ông *Paul Monet* qua Mytho có đi thăm các trường học và diễn-thuyết ở nhà hội về chủ nghĩa Pháp-Việt hiệp quần và sự sáng lập *Trường Pháp-Việt Tu-tang* (Institut Franco-Annamite de Toulon). Dự tiệc có chánh chủ tỉnh Bussière, quan phó chủ Rochet, nhiều quan lại Tây Nam và những học trò lớn. Mọi người đều chúc tụng vui vẻ.

Vinhlong. — Ông *Paul Monet* làm chức công phải của quan Thượng-thơ Thuộc-địa và làm đại-biểu Hội Pháp-học ngoại giáo đi thăm các trường học Vĩnhlong và có diễn-thuyết tại chỗ. Đều hai là : chủ-nghĩa Pháp-Việt hợp-quần và việc đào tạo lấy đồng thương-lưu Annam. Và việc đó đang có nói cho biết rằng ông đi mở ra *Trường Pháp-Việt Tu-tang* là một công cuộc Annam ta nên hiểu hết, vì là một sự tốt cho Thánh giả rất là chú ý ngợi khen bài diễn thuyết hôm ấy.

Dự thính có quan chánh chủ tỉnh và Mme Mossy, quan phó chủ tỉnh cùng Mme Maillard, quan Thanh-tra và Mme Mérimée, Mme và M Tochet ở sở Douane, Mme Donadieu Bác-học Nữ-trưởng, Mme và M Le Cửu làm Bác-học, M Lauzon quan ba địa-dư, M Carlhon quan hai giám-binh, M Pierrat chủ vận-khế, M. Bác-phủ Tuất, Tổng-đốc hàm chức và các quan Bác-phủ Hương, Đề và Nam cùng các ông Phó chủ các quận, vân vân.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc AMÉRIQUE sẽ chạy đi Colombo đăng sang qua Pháp quốc, ngày 7 Décembre.

Chiếc ROUME, sẽ chạy Singapore, lối ngày 19 Décembre.

Chiếc AMBOISE sẽ chạy đi Annam và Tonkin, lối ngày 16 Décembre.

Chiếc MEITZINGER sẽ chạy qua Pháp-quốc lối ngày 27 Décembre.

Chiếc ANGERS sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn, lối ngày 19 Décembre.

Chiếc ARTAGNAN sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn lối ngày 2 Janvier.

Chiếc PAUL LECAT sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 13 Décembre.

Chiếc CLAUDE CHAPPE sẽ chạy Annam và Tonkin lối ngày 16 Décembre.

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc AMBOISE ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon, lối ngày 12 Décembre.

Chiếc ANGERS ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 15 Décembre.

Chiếc PAUL LECAT ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon, sớm mơi mai.

Chiếc ARTAGNAN ở Pháp sẽ đến Saigon lối ngày 29 Décembre.

Chiếc SPHINX ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 12 Janvier.

Chiếc CAP TOURANE ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối ngày 22 Décembre.

Chiếc CLAUDE CHAPPE ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon, lối ngày 12 Décembre lối 16 giờ.

Chiếc METZINGER ở Nhựt-bổn và Trung quốc, sẽ đến Saigon, lối ngày 24 Décembre

Chiếc ROUME ở Singapore, sẽ đến Saigon lối ngày 15 Décembre.

Chiếc METZINGER ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ đến Saigon, lối ngày 24 Décembre.

AVIS

Có hai giấy phố mới cất ở đường Duranton, có nước đèn, của tiêu riêng và đẹp lắm ; nay vừa rồi dọn trong qui thầy ai muốn mướn ở xin mau dân trước nói chủ phố là M. François 517 bến hột xoàn ở Chợ-cũ Saigon đường Vannier.

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Sửa soạn quyên sanh

Chẳng rõ vì duyên cớ nào, buồn duyên tủi phận làm sao, mà mới hôm 2 Décembre nầy đây, tên Tran-van-Giau, làm thợ máy, nhà ở tại đàng Richaud vào lúc 5 giờ rưỡi chiều, lính chuyện quyên sanh phải rồi xe thổ. Song may lính sẽ còn đi, sự trần chưa dứt, nên mới vừa sửa soạn thì đã có người hay, nên cứu khỏi. Hễ ai nay cũng còn ngồi tại thế mà xem cuộc đời, cũng còn thấy ngày đêm xe-hơi, xe-lửa, xe-kéo, xe-máy chạy qua chạy lại rần rần, lại thiên-hạ tới lui nườm nượp.

∴

Đi giáo lá bị bắt

Tran-van-Vang, nhà ở đàng Dixmude, không làm nghề nghiệp gì, cứ ngày đêm thả đi giáo-lá ; đã vậy lại còn không giấy thuế-thân, nên mới bữa rồi bị bắt giải lên tòa đề trừng phạt.

Đáng lắm ! Vậy cho biết thân nghề !

VÌ NƯỚC HOA RƠI

Là một quyển tiểu-thuyết nên đọc, bởi có ảnh hưởng cho xã-hội bây giờ, và có nhiều đoạn bi - mật lý thường.

Giá bán một cuốn 0$40

Ai muốn mua do nơi Hiệu Vĩnh-hưng số 273 đường d'Espagne. Saigon

Các nhà bán sách ở lục tỉnh có hảo.

Chọt đồng hồ

Nguyễn-văn-Tọ, không nhà cửa, cũng không nghề-nghiệp gì làm ăn. Vì vậy nên chém chết cũng tránh không khỏi tùng ; mà hễ tùng thì hay sanh tâm làm quấy.

Bữa rồi, chàng thấy tên Nguyễn-văn-Con làm tớp-phơ xe-hơi ở Namvisa có cái đồng-hồ trái quít tốt quá, chàng ta bèn đánh bỏ tò mò lại nắc. Và cất đồng-hồ nầy giá đáng 7 đồng

Thật cũng ngờ là xong, chẳng dè mới thò nắc tay, kẻ bị chủng bắt được lập tức giải lên tòa đề chờ ngày lãnh thưởng.

Ấy cũng vì tùng mà làm liều, vậy sao chẳng rằng lo tìm phương thế đặng làm ăn.

Đáng lắm đa.

ĐỒNG-BANG

Đọc kinh. . . rất dài, chưa ắt rằng có ích, bằng đọc được một cuốn sách hay. . . Lập chứa. . . khắp xứ, thì nhiều đám chay, chưa ắt có phước, bằng mua một mớ sách hay gởi cho người biết đọc. . . .

HIỆU

« CẢI-LƯƠNG THƠ-QUÁN »

Mới in rồi một thứ sách, nhan đề là :

TÔI CƯỜI

Trong sách có 50 bài, đủ chê khen các việc phải quấy, của ta nghe thấy, và thường làm hằng ngày, nói đã hạng người trong nước.

Giá bán một cuốn. . . . . 0 $ 20

Ở xa gởi lại 5 con cò 5 xu. (là 0 $ 25).

Tôi sẽ chăm chuyện sách trong hai tháng, gần có gởi lại, như gởi thơ vậy, khỏi sợ lạc mất.

Xin đề thơ cho M. LÊ-MAI, B. Postale 70 Saigon và mua Tại đây cũng có bán sẽ các thứ văn quốc-ngữ thứ nhỏ và thứ lớn, với nhiều thứ sách hay, truyện mới, v. v.

Các tiệm sách nói các ga xe lửa, đều có bán.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 11 Décembre 1926.

GIÁ BẠC

	11 12	10-12
Nhà-nước	12 F. 25	12 F. 00
Ngân hàng Đông-pháp.	12 25	12 25
Banque Franco Chinoise	12 25	12 25
Hongkong Shanghai.	12 25	12 25
Chartered Bank	12 25	12 25

∴

MỄ CỐC

Giá lúa chỏ đến nhà-máy Cholon bao lãng luân giá 100 kilos

Vinhlong	7$05 à 7$15
Gocong	7 35 à 7 45
Sai-xau	7 20 à 7 30
Baclieu	7 35 à 7 45
Sadec	6 40 à 6 50
Cairang	7 00 à 7 10
Namvisa (Gạo trắng	6 35 à 6 45
Gạo đỏ	5 70 à 6 80
Giá thường	7 07 à 7 17

LỜI NGHỊ ĐỊNH

QUAN ĐỐC-LÝ THÀNH-PHỐ SAIGON

Thường thọ ngũ đẳng bửu tinh,

Điều thứ nhứt. — Cấm nhặc lúc nào cũng chẳng đặng hút thuốc trong hết thảy các phòng nhà hát thành-phố và trong mấy cái nhà phụ cận nhà hát ấy ; trừ ra lúc nghỉ hát giữa tuồng thì được hút nơi mấy chỗ trong nhà hát kể ra dưới nầy mà thôi :

1° phòng khách nhà hát ;
2° sân bằng phía ngoài phòng khách hai bên ;
3° hai cái sân cản hai phòng đề cho các quan ngồi ở từng dưới ;
4° hai cái sân cản dài hành-lang vòng trên từng dưới ;
5° những sân bằng phía ngoài mấy chỗ sân phòng đề cho các quan ngồi trên tầu thứ nhứt ;
6° những sân bằng phía ngoài dài hành-lang vòng trên trên từng lầu thứ nhứt.

∴

Lời cấm trên đây không can hệ đến phòng của viên chức coi giữ nhà hát và của người thợ sửa mấy móc đèn điện-khí nhà hát, và cũng không can hệ đến mấy cái vườn của nhà hát nữa.

Điều thứ hai. — Cấm nhặc trong hết thảy các phần nhà hát và mấy nhà phụ cận, lúc nào cũng chẳng đặng quẹt hộp quẹt và làm sự chi cho có lửa, hết luận là cách nào và thế nào, và cũng chẳng đặng đem theo mấy chỉ cùng đồ chi hay là vật chi, khi không hoặc lúc dùng nó mà có thể phát ra lửa mà hư hại chút đỉnh hay là sanh ra hỏa-hoạn.

∴

K-lí bị sự cấm và đặng dùng :

1° những máy và đây điện-khí của thành-phố ;
2° những đèn khí-khí là vật phụ tiếp của thành-phố ;
3° những hộp quẹt tây là đồ đành lên của mấy người hút thuốc đặng mấy chỗ trong nhà hát khi nghỉ hát giữa tuồng mà đi ra trong điều thứ nhứt ;
4° những bàn-ủi và đèn hơ sắt nữa lúc đóng đồ-nhà hay là rượu đóng lại của mấy hộp hát có khi cần đóng trong phòng của mình. Theo phép thì ấy hết ấy phải chịu trách nhiệm về những sự hư hao hay rủi ro của đồ đóng ấy sanh ra.

∴

Điều thứ ba. — Những máy đèn điện-khí không phải của thành-phố mà cần trên sân khấu trong khi hát, thì cho phép đặng mà như có xảy ra đều gì thì bên đành phải chịu, song phải có viên-chức coi giữ nhà hát, người thợ sửa máy móc đèn điện nhà hát, viên-chức Langsa thành-phố coi về hỏa-hoạn và những lính tuần thành gát trên sân khấu coi chừng mới đặng.

∴

Điều thứ tư. — Lời nghị-định nầy sẽ đến luôn luôn tại nhà hát thành-phố và mấy nhà phụ cận, trong mấy chỗ có họp hát ở đó, có công chăng và có viên-chức của thành-phố tới lui thường.

Ai xe hay là gỡ lấy yết-thị nầy thì sẽ bị phạt theo phép.

Hãy biết các lời buộc trong điều thứ năm của nghị-định thành-phố ngày 4 Novembre 1919 đã chiếu trên đây.

Điều thứ năm. — Quan cai phòng đinh Đốc-lý và quan chánh Tuần-thành, ai theo phận sự nấy, lãnh lo bố-cáo và thi-hành nghị-định nầy.

Saigon, ngày 2 Novembre 1926.
Quan Đốc-lý
ROUELLE.

Số 2405.
Đã xem và phê cho thi-hành hiệp tùng :
Saigon, ngày 3 Novembre 1926.
Quan Nguyệt-soái Nambộ
LE FOL.

TRƯỜNG NÀO DẠY HỌC TRÒ MAU GIỎI ?

Ấy là NGUYỄN XÍCH HỒNG *học-đường, một cảnh rất nghiêm nghị, dạy học rất cần mẫn, và có danh tiếng lâu nay.*

Trò Tươi khỏi sự học lớp chót (học A B) từ năm tuổi, nay chín tuổi đã ngồi lớp nhứt đứng số sáu trong lớp ấy — trò Nguyễn-văn-Lưu khỏi sự học hỏi bảy tuổi, nay 11 tuổi cũng ngồi lớp nhứt.

Ấy là nhờ phép dạy tắt của trường sự cần mẫn và sự kèm thúc ép uổng, học trò, nên mới được kết quả như vậy. — Trường lại nói theo phong hóa nước Nam, dạy lễ nghi nước Nam, nên học trò của bổ trường ngày sau sẽ có thể trở nên một người sĩ hạnh.

Vậy ai có con nên gởi cho N. uyễn xích-Hồng học đường, đã được vừa lòng, lại còn học mau hay mau giỏi,

VẠN-HÒA

N° 88, Rue de Goeong — CHOLON

KÍNH CÁO :

Hiệu VẠN-HÒA nhượm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải đề nhãn « Con cá Kim Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-Tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhượm đen dùng chẳng hề khi nào trở, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn hiệu có chế ra tấm thứ vải đen đều để nhãn hiệu : VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổ-hiệu nhượm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng điệp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu, đặng mà thủ lợi và cho chư quí khách mua lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu : Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái Hiệu vải, cái hình chữ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là :

1° 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
2° 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3° 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4° Vạn-Hòa con gà trống.
5° Vạn-Hòa con gà trống.
6° Vạn-Hòa chiếc tàu.
7° Vạn-xuân-Long bươm bướm.
8° Hiệp Mậu con ngựa đua.

Téléphone 703

VẠN-HÒA KÍNH KHẢI.

Bợm nào rinh cái rương ?

Thầy Nguyễn-văn-Khơ, giáp việc bằng buôn, nhà ở tại đàng Dixmude số 6, mới bữa rồi, chẳng rõ trong khi thầy sa giấc hay có việc đi đâu mà có bợm nào lẻn mất lốn vào nhà thầy mà rinh cái rương ra đi mất.

Vả trong rương nầy đựng đồ công bộn, những là đồ vật-dụng, tiền cái núc áo vàng và 5 cái giấy cầm-đồ cầm tại tiệm Saigon-Thiết bợm nào đây gan quá ! Dám rinh luôn một cái rương của người mà vắt đi ngó-ngó. Phải mà, gần tết rồi, không làm gan thì sao được việc. Vậy thì rán mà trốn bợm là, chớ xem thế chẳng còn rương rồi đa, vì chỉ-mục mấy bữa rày người cô-rủ kia mà chớ người vào khám,

∴

Đây là đạo-chích

Cô Vương-thị-Quoi, nhà tại đàng-bêm quai de Belgique, đêm rồi đây, trong cơn cô ngon giấc, bỗng cô đạo-chích vào ; nhưng vào mà không có kêu cô đậy nói hỏi đều chi, chỉ cứ đi lục soát công nhà rồi quơ hết một mớ áo quần, cả cô mới có, đồ hàng đồ vải gì cũng có, cả thảy giá đáng 90 đồng, quan lớn ra đi mất.

Lúc nầy ăn trộm nhiều lắm ! Vậy thì bà con ta nên ngủ xây thức cho thường đặng mà giữ-giới, chớ bọn đạo-chích nó, không vị dâu đa. Gần tết rồi, trộm cắp như về tay.

∴

SADEC

Bắt bợm đại tài

Ngày 7 Décembre 1926, hồi 7 giờ rưỡi, ông phó quản Nguyễn-quang-Trọng là ông quản coi châu thành Sadec có bắt đặng một đám ăn trộm rất tài tình. Duyên cớ như vầy :

Số là ngày 15 Novembre 1926, ông hương quang Đồng ở trong làng Bình-tiên cách châu thành 6km bị ăn trộm lấy hết 12 00$; thật chuyện là bị mất mà thấu tai tới ông phó quản nói trên đây, ông liền tìm ra kẻ trộm là Huỳnh-văn-Truyện và Lê-văn-Toàn. Khi ông quản gặp tên Truyện hỏi giấy thuế-thân thì nó đưa ra, ông coi lại thật là giấy của tên Toàn nên ông liền bắt dẫn về lót hỏi ra thì quả là tên Truyện thì cầm giấy thuế-thân của tên Toàn mà đi đường, còn tên Toàn thì cầm giấy thuế thân của tên Truyện. Nay đã bắt đặng tên Truyện rồi ; còn tên Toàn số tuần thành đương truy trốc. Khi giải tên Truyện qua ông có thi ông liền làm án-kết giải lên tòa đặng ra mắt quan biện lý chờ ngày lãnh án, còn tên Toàn rằng mà đào tẩu lấy, tưởng chừng ít ngày đây cũng vô ngồi khám cùng như tên Truyện đặng đền thỏa tội vậy chớ thoát đâu cho khỏi.

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Tại hãng L. DESMARQUOY & Cie
135, đường Espagne

CÓ BÁN VỎ XE HIỆU :

UNICORDE

Là một thứ *vỏ xe mới chế* tại hãng Bergougnan Clermond-Ferrand.

Đã có thí-nghiệm nhiều lần ở Saigon, ai cũng chịu là một thứ vỏ xe rẻ tiền mà tốt hơn cả.

Ai thử mua dùng thì mới biết rằng dở tốn và tốt vô cùng.

Feuilleton n° 375 — *Du 11 Déc. 1926*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN NHÌ

HỒI THỨ XIII

Chuộc tội Pháp-trảng

Người trên tháp. — Còn như xin ăn không đặng ?

Người áo trảng. — Tại cả ba cứa ở đầu giăng hàng mãn vòng.

Người trên tháp. — Như xin không đặng thì liệu sao ?

Người áo trảng. — Thì người cứ việc ra tay cướp giựt pháp-trảng như mọi người tỉnh.

Người trên tháp. — Nếu vậy ngài cho phép tôi thi hành.

Người áo trảng. — Không những bằng lòng cho người ra tay cướp giựt mà thôi, mà còn đến coi mà xem người cứ đồ dại sự mà giúp người nữa nhe.

Người trên tháp. — Vậy thì hay ! Thôi, tôi xin cáo biệt ngài từ đây, và tớ cũng xin ngài để lòng tin cậy tớ, cũng như tớ trông cậy ngài mở lượng.»

Dứt lời thầy trò chia ra hai ngả mà đi. Người áo trảng đi cách chỗ Nam-tước Phan núp đó không mấy bước mà bị người lấy áo che phủ cả mình-mẫy mặt-mày nên không thấy đặng.

Hễ người đi khuất rồi, Nam-tước Phan vừa muốn đứng dậy ra khỏi chỗ núp, bỗng nghe có tiếng kêu mình. Nhìn ra quả là tiếng của Tử-tước Anh-Be kêu, nhưng mà Nam-tước Phan chẳng dám vội trả lời, sợ e hai người mới thoát ra đi khỏi, chưa khỏi hay xa, nghe có tiếng mình trả lời chi cho khỏi nghỉ biết khi họ bàn luận với nhau, có mình đứng gần mình nghe thấy hết ; đâu bị trời tối, không thấy rõ mặt của họ ra sao, chớ câu chuyện của họ luận bàn, mình nghe chẳng tiếng nào sai sót. Nghĩ vậy nên Nam-tước Phan nghe kêu mà dằn-đi không gắp trả lời, ngần-ngừ giây lâu mới nhịu lên tiếng. Lên tiếng rồi, cách đâu chừng mười phút đồng hồ Nam-tước Phan mới ra khỏi Cô-lị-Huê, thẳng tới khách-sạng Esbanh, nghe Tử-tước Anh-Be diễn về cách đàng lưới gai mà làm chuồng thỏ đó, cho nó không thể thấy người tới coi, nhẩy dựng lên mừng chụp Anh-Be diễn chi thì diễn, luận chi thì luận, Nam-tước Phan không đối cải chi cả, cứ để cho Anh-Be nói cho ngon miệng, đợt phước cho rồi ; vì Nam-tước Phan ý muốn nằm an một mình mà nghỉ ngơi gia gần, chuyện mình mới nghe, người mình mới thấy thoát qua trước mắt.

Nam-tước Phan nghĩ : « Trong hai người mình rình nghe nói chuyện khi nảy, có một người thật là hoẻ, thuở nay chưa từng gặp mặt lần nào ; chi như người áo-trảng kia, tuy mình không thấy rõ mặt mày, chớ nghe tiếng nói dọng cười, tưởng như là người mình đã may duyên gặp-gỡ.

Nhứt là trong cái tiếng nói dọng cười, mũi cay hơi đắng, nghe như sắt tiếng đồng, đội cả thảy Cô-lị-Huê làm cho mình nghe mà lạnh mình, rồn ốc chẳng khác nào lúc mình lạc vào thạch-động hồn Vô-chả đó vậy. »

Nghĩ ra nhìn ra đường quá quyết ; Nam-tước Phan cũng muốn chường mặt cho rõ thiệt-hư ; nhưng bởi, theo câu chuyện mình rình nghe nảy giờ đây chẳng phải không đều bộ trọng ; nếu lỗ bọn sự mình không chường mặt ra chào, để ngồi lắng nghe cho hết rồi mới ra, thì e người lấy làm bất bình mà không niềm nở với mình chăng. Nghĩ vậy nên Nam-tước Phan không dám chường, cứ ngồi cứng trong hốc tối mà coi để cho người áo-trảng cởi gót. Tuy vậy mà Nam-tước Phan cũng thầm tiếc, vèn có bữa trong bụng rằng từ đây nếu may mà còn đặng gặp gỡ người áo-trảng trong chốn nào đâu, thì Nam-tước quyết chẳng chịu hỏ qua cơ hội như hôm nay, làm gì cũng chường mặt ra mình cho biết.

Mặng có nằm nghĩ nghị sự mình, xét suy sau trước, cho rõ cơ người áo-trảng gặp ở tháp Cô-lị-Huê nầy có phải là người thạch-động mình đã gặp tại hòn Vô-chả hay không. Mặng có nằm suy xét hầy nhiêu đó mà sáng đêm, chuông đồ năm giờ, mà chưa nhắm mắt. Thoắt lại Nam-tước Phan dậu có thức sáng đêm mà nghiệm xét hầy nhiêu đó, cũng chẳng phải là vô ích ; vì Nam-tước nghĩ tới đâu, thêm quả quyết tới đó, chắc hẳn rằng người thạch-động với người áo-trảng cũng một người, rõ ràng mặt ấy mặt nầy, không còn chi nghi hoặc.

Đã rồng Nam-tước Phan mặng có nghĩ nghị cuộn gặp gỡ ngẫu nhiên mà trên đám không nhằm mặt, bèn sáng ra rồi, tử-tước Anh-Be đi chơi đi hỏi đi dọc đi ngang làm gì thì làm, một mình một xe, Nam-tước Phan cứ việc ngã vài xã qua mới đây. Dây rồi lại ngồi viết thơ gởi về thăm-nhe-mẹ và anh-em bên Pháp.

(Mai tiếp).

Giờ tầm hầu kẻ. Bé lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoắn bước lước ngoài khơi
NGƯ ÔNG KÉ BÀI HẠT
Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, hà chẳng
nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích!
Hãy đến lựa mau mau máy chụp kinh hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

Bổn hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

CHỈ XUẤT RA 18 QUAN MÀ TRÚNG ĐƯỢC
500.000 quan
HÃY MUA
Một cổ phần PANAMA à 1o1s
Trả trước 18 quan, rồi kế đó trong 16 tháng trả mỗi tháng 20 quan chiếu theo loại định ngày 12 Mars 1900. bảo kiết chắc chắn cho những vị mua.
Khi trả tiền kỳ đầu thì quí vị sẽ tiếp dụng một số vé. Quí vị sẽ được dự vào các kỳ xổ số cho đến khi số của quí vị trúng mới thôi. Mỗi một cái vé « Bon PANAMA » đều phải trúng một lot từ 500.000 quan, hoặc phải hườn lại 400 quan.
CŨNG NHƯ CHO VAY NHƯNG VỪA ĐẶNG CHẮC LẠI VỪA ĐẶNG LỢI
Có đến 200.000.000 quan cho trúng
SẼ GỞI CHO KHÔNG QUÍ VỊ GIẤY DÒ SỐ ĐÃ XỔ RA — MỖI NĂM XỔ BỐN KỲ
Ngày 15 Février, 15 Août, 16 Mai và 15 Novembre
MUỐN DỰ VÀO CUỘC XỔ SỐ, HÃY GỞI 15 QUAN TIỀN TÂY CHO
BANQUE NOUVELLE, 8, Rue Papière, 8, MARSEILLE (France)

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP
NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC
TỈNH MYTHO

YẾT THỊ. — Đơn xin đất Nhà-nước làm công điền

TÊN, HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC sở đất	SỐ miếng đất	SỐ họa đồ	SỐ SÀO MẪU	NÓC NỨ
				ha.	
Làng My-duc-Tây	My-duc-Tây	81	4	28 68 60	
		140	4	5 90 00	
		1	6	10 00 00	
		2	»	10 00 00	
		3	»	10 00 00	
		9	»	10 00 00	
		10	»	10 00 00	
		13	»	10 00 00	
		14	»	10 00 00	
		15	»	10 00 00	
		16	»	10 00 00	
		17	»	10 00 00	
		18	»	10 00 00	
		21	»	10 00 00	
		22	»	10 00 00	
		23	»	10 00 00	
		25	»	10 00 00	
		26	»	10 00 00	
		27	»	10 00 00	
		28	»	10 00 00	
		29	»	10 00 00	
		30	»	10 00 00	
		31	»	10 00 00	
		32	»	10 00 00	
		33	»	10 00 00	

VIỆC TRANH CẠNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo chỉ lệ điều 28 lời nghị định ngày 27 Décembre 1913 và số 60 nghị định ngày 11 Novembre 1914, việc tranh cạng và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày giáng yết thị nầy và nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Mytho.

Mytho, le 15 Novembre 1926.
P. L'Administrateur,
Signé : ILLISIBLE.

Bột ăn PHOSPHATINE FALIÈRES danh tiếng lâu nay, bán gởi đựng trong hộp thiết bằng chì khít kinh lắm.
Đi mua chuông cho được hiệu PHOSPHATINE FALIÈRES đừng lấy thứ khác, kẻo phở mua rủi mất tiền, người lớn ăn buổi sáng thì bớt ra hai phần, còn là bổ có ăn lên mới ngon.
Gửi thơ hỏi đồng bổn — Đại chỉ tại Đ Paris, 32, đường La Rochelle.

Tân-Cựu

(Tiếp theo)

Than ôi ! Cứ lấy hiện tình nước ta mà nói thì quốc túy nào còn ra quốc túy, văn hiến nào còn ra văn hiến, lễ nghĩa nào còn ra lễ-nghĩa, thế thì muốn bảo tồn thì bảo tồn gì, có phải bảo tồn không ? Ta nói thế, hoặc nó kẻ bề bác ta rằng : « Ở vẫn biết thủ cựu là sai, canh tân là phải, nhưng ánh không thấy những người bỏ cựu mà theo tân đó ra, ngờ là tân gì, chẳng là chỉ thấy bỏ chữ Hán, học nâu ba tiếng Tây, để làm ông thông, ông phán, thêm chi những điều bất buộc của cổ nhân mấy mươi đời nay đều bỏ hết, mà theo cách tự-do, muốn làm gì thì làm, không giữ điều phải trái, thế thì tân có ra gì! Và lại muốn khi cựu mà cầu tân, thì những điều luân-thường là cội-rễ đã mấy ngàn năm chẳng bỏ đi mà tân ru ?

Cũ kỉ bảo thế là xin đáp rằng : Như thế có phải là tân dân, đó là hiểu lầm cái ý-nghĩa chữ tân, mà cũng chính vì cái học độc của thủ cựu bấy nhiêu lâu tiêm nhiễm vào trong não cân của người mình, mà sinh ra vậy. Người đi học mà chỉ muốn làm ông thông ông phán, là chỉ tại thói cũ của mình hay trọng hư danh, học có làm được như thế thì người trong mà mình mới vinh. Người mà đua nhau ăn mặc những đồ xa-hoa, là chỉ tại thói cũ của mình hay tham thanh chuộng lạ.

Người mà theo tự-do dến nỗi thành ra phóng túng, là chỉ tại thói cũ mình quá bắt buộc, quá kiêm thúc, hễ áp lực mạnh thì phản lực tất mạnh, đến mới sinh ra luôn tuồng phóng túng. Những điều ấy ma đổ lỗi cho chữ tân thì thật là sai, là oan quá ! Còn đến luân thường thì có phải là cựu đâu, mà phải canh tân. Người ta nếu thu khi trúng chính của trời đất sinh ra, có hình thì trời chất bẩm phó cho có tính thiện, đã tính thiện thì tự nhiên có luân thường. Luân thường đã theo hình mà sinh, thì bao giờ cũng tân, mà không bao giờ cựu, nếu bảo luân thường là cựu thì có phải đâu. Vì như hòn ngọc « da-quang » kia nó vẫn sáng, nếu mình không làm vỡ nát mà cứ giữ mãi thì dầu mấy mươi đời nó vẫn sáng vẫn còn như mới, thế mà bảo hòn ngọc đã cựu rồi, thì có nghe được không? Vậy nên có biết nghĩa tân cựu thì ở đời mới biết tùy theo mà thay đổi vậy.

Cứ theo những lời lý luận thiển cận trên ấy, thì quốc túy ta là nghĩ ra thế nào? Thủ cựu hay là canh tân? Tôi thiết tưởng nên canh tân lắm. Vậy xin quốc dân ta mau mau phá tan cái phong-vi thủ cựu, mà bước lên con đường canh tân. Canh tân chẳng được ngày nào là hạnh phúc cho quốc dân ta ngày ấy, mà mới có cái lí vong lân lao về tương lai, chớ không nên lần cái tà-thuyết bảo tồn của mấy anh vị kỷ làm gì. Nhưng canh tân cũng có giới-hạn, là dễ dàu, phải có phẩm hiệt, phải có trước sau. Phân biệt thế nào ? 1°) là tinh thần ; 2°) là hình chất. Trước sau thế nào ? Tinh thần phải trước, hình chất phải sau.

Tinh thần là gì ? là nhân tâm thời phong lục vậy. Đây ta xin kể mấy điều ;

Nhân tâm ta vìham bư danh, học hành lo sao đậu được ông Bảng, ông Nghè, có của lo sao mua được ông Bằng, ông Bá, để cầu đường phú quí, hay phô diễn khoe trương, nên không làm được việc gì có thật sự ; vì trong tiếu lợi, làm việc gì muốn sao cho mau có lợi, nếu thấy chậm có lợi, thì bỏ ngay rồi chỉ gì quản ăn hầu cái xấy, nên những việc công ích có quan hệ đến dân sinh quốc kế, thì ít kẻ màng vì có tánh cổ chấp, những lề xưa thói cũ đã cũ rích đem so với thời thế không hiệp một chút nào, cũng không đem cải lại, nên làm lòng tiến thủ, cải cách ; vì có tánh ỷ-ại, cái gì cũng dựa vào người, tự mình không có sáng kiến được một cái gì nên kém đức tự lập, tự cường, vì giàu tánh ích kỷ, ai có mạt mới xấy, có cơ có ăn, vọ khi-sống vọ lăn vọ chết, lại có khi kẻ trèo cây, người chặt gốc, nên không có tình đoàn thể, ít nghĩa hiệp quần : vì ưa sự ấp chế, cá lớn thịt cá con, kẻ hơn sì một chút thì đã huy hoe đè nén người, mà tự mình đối với ai cũng có quyền thì lạy lạy hầm bầm, nên làm mất cả nghĩa nhân quyền, trái cả điều nhân đạo. Phong lục ta vì tham thanh chuộng lạ, đâm cười cho to, cái gì đó cho lớn lại đâm khao đâm vọng để phô cái khoe giàu, nên tiền tài không làm được việc gì có ích mà của cải hết mòn. Vì hay tức khí, một chuyện lèo teo cũng mang đến cửa quan, rồi được kiện thì mười bốn quan năm, thua kiện thì mười làm quan chẳn, nên đến nỗi gia tài khánh kiệt, mà lại sanh ra óc cắm lẫn nhau, mất cả nghĩa đồng bào. Vì ưa huyễn hoặc dị đoan, việc gì cũng cho tại qui thần, bùa thành bắt tà, có đồng thầy cốt, thêm chi việc liệu vận non sông, sanh con để cái, cũng hỏi qui thần, nên không những hại của cải, mà lại hư đốn mất cả tâm thuật nữa. Tuy trong cũng còn có điều tốt tương tợ vậy, mà xấu thì dương còn nhiều, nên không đủ kể.

Vậy những điều nhân tâm phong tục đó, ta phải nên nhứt nhứt canh tân lại, mà không những canh tân thôi, lại nên trừ khử khu lống nó cho mất tâm mất tích đi mới được. Khi ta đã phá tan được cái xiềng xích thủ cựu đó mà theo cái mục đích canh tân, thì quốc dân ta đã có một cái tinh thần chủ chính, sau nầy có muốn canh tân về điều thứ hai là hình chất, như học thuật, chánh trị, kỹ nghệ, nông nghiệp thương nghiệp cũng dễ Vì như người đã có bột thì muốn nặn ra bánh nào cũng được, chỉ cần có tay thợ khéo nầy về nặn nọ nữa thì khỏi gì mà chẳng làm được các thứ bánh khéo léo ngon lành.

Xin quốc dân ta cố lên canh tân, canh tân là mục đích có một không hai của chúng ta.

Lương Chưởng.

RƯỢU BẠC-HÀ GET PIPPERMINT GET
TRỊ BỐT NHỌC ĐỈNH TỨC THÌ
POMMADE ROYER

Tiệm Hớa-Mỹ Caolanh

Kính cáo cùng lục châu qui-khách rõ, thế hằng chợ bùa dường đã xây đời là tế thường, bấy lâu nay tôi dọn tiệm buôn bán thảo dây chợ, nay tôi châu thành Caolanh sửa sang mở thêm dường sáthành ra xa bến nước.

Bổn-hiệu bấy lâu nay đặng vững bền cũng nhờ ơn qui-khách tưởng tình chiếu cố, nay trước khi tôi lĩnh dời, cũng phải để mấy lời kính cáo cùng qui khách rõ, cho khỏi lầm lộn. Nay tôi đơn lại theo dây mé sông ngang dinh quan Chủ-quận cho thuận tiện bến tàu và bến đò, kể từ ngày 10 Novembre 1926 tôi chỉnh đốn thêm nhiều thứ hàng tơ lựa, những Lãnh, Nhiễu, Vân, xuyến, xin nói lắc đã thử hàng Tàu, Còn hàng Bombay Tế-tây, Châm-nhưng, Satin đã các mặn, nữ hàng Hanoi The, Xuyến, Lãnh quản, Lãnh áo, và hàng Ta vân vân... Lại gia công nhuộm cao giá thêm sự bền chắt. Xin qu khách xa gần muốn mua sỉ bán lại hay là mua đi trong nhà dùng, muốn gởi thơ đến hỏi, giá cả, hoặc là gởi ngay commande đến, tôi sẵn lòng chọn lựa kỹ lưỡng gởi đến qui-tàng qui-hà ắt sẽ vui lòng vừa ý, còn giá cả tôi tính rất công bình, bởi qui-khách bấy lâu nay cũng đã rõ cửa hàng của bổn-hiệu, hẳn giữ sự thật thà và thả thì tin làm gốc.

Cái xin qui dang qui-bà, qui-thầy bà qui-cô tưởng tình chiếu cố vất thảm cảm thạnh tình.

Kính cáo
Chủ nhơn :
HUỲNH-ĐẠT-NGHĨA
Cao-Lãnh.

Cách chơi phong nhã

Giờ rảnh, không có cái gì thú hăng só cái máy chụp-hình. Ấy là cách chơi có lý-thú tinh-thần.

Hiệu KHÁNH-KÝ ở Saigon, đường Bonnard số 54 có đủ các thứ máy chụp-hình để hiến các qui-khách ; ngài nào mua, bản-hiệu xin hiến đủ kiểu, giấy, thuốc và chỉ dẫn tường tận cách chụp hình cách rửa, cách phơi, cách dán, cách siu-tập, cách giữ gìn, chỉ trong mươi bữa thời biết tường tận.

Trong nhà trong cửa
ai ai
cũng phải có sẵng
THUỐC HƯƠN
PASTILLES
VALDA
đặng Khi, có con rết đi học, Khi có ông già bà cả ra vô, Càng có người phải đi ra, tới xe lửa.
THÌ ĐEM THEO TRONG MÌNH
hoặc ngậm cho thong cổ thong hơi
Khoẻ hơn,
hoặc ngậm mà trừ bịnh,
như Khi sổ mắt, đau cổ, mệt thở,
ho đàm, tức ngực, nản, buồn.
MÀ NHỚT LÀ PHẢI NHỔ
đừng lấy một thứ
THUỐC HƯỜN
PASTILLES
VALDA
mà thôi
bán đựng trong hộp cọt trên nhãn phải có hiệu chữ
- VALDA -
MỚI THIỆT PHẢI

CÁCH LÀM THIỆT HAY

Muốn ở nhà làm một lít rượu bổ, nhắm chẳng chí khó. Lại đăng tiệm thuốc mua một chai **Quintonine** *đem về hòa trong một lít rượu chác. Liền đó, qui-vị sẽ có một thứ rượu bổ, uống vào bổ khí huyết, bổ gân cốt, chẳng thứ nào bằng. Vì* **Quintonine** *có chất Quinquina, Kola, Coca, Gentiane và Glycérophosphate de chaux. Nó hay gấp năm chất cốt Quinquina, mùi lại thêm thơm diệu.*

Giá mỗi chai.. 0$50
Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

Thuốc liệu PILULES PINK
là thuốc bổ dưỡng sửa lực, kẻ đau mới mạnh, người đau mất máu hay là kẻ ốm yếu mỏng mảnh nên dùng uống lắm.
Thuốc liệu PILULES PINK
dùng trị các chứng nhiệc yếu trong mình quí thật hay, vì thuốc ấy thấm bổ máy mạch, dưỡng gân chắc cốt, làm cho ăn uống biết ngon, mau tiêu và giục chuyển cả thân thể liền lạc mạnh giỏi.
Thuốc liệu PILULES PINK
cho là một thứ thuốc hay, uống hiệu-nghiệm luôn luôn, trừ các chứng bịnh vì huyết kém thiếu hụt, hay là gân cốt nhiệc yếu mà sanh biến ra, nào là bịnh hư huyễn, chứng buồn sầu tri thẩm, trong mình lúc yếu bải hoải, lúc con nít vậy mấy, lúc đứa bà có tuổi hết có chứng, các chứng trong bao-tử, nhứt đau cùng là bịnh liệt gân cốt.
Thuốc ấy có bán cùng trong các nhà bán thuốc.
PILULES PINK POUR PERSONNES

Tàu chạy Lục-tỉnh

Chiếc L. BLANCHET chạy đi Prompenh Angkor-Bacpreah, ngày thứ năm 9 Décembre, lúc 21 giờ.
Chiếc MÉKONG chạy đi Cambodge-Laos ngày thứ bảy 11 Décembre, lúc 21 giờ.
Chiếc NAMKY-HAINAN, chạy đi Cap-Saria, ngày Lundi, Mardi, Jeudi et Vendredi, à 6 heures, Samedi, à 12 heures.

NÊN XEM SÁCH
SADEC NHƠN VẬT CHÍ
mới xuất bản
Soạn Roàn-Đồ Đại-Tùng
ẩn tứ « Kim Tiên »
Nhà nước Bảo-Hộ định ưu bổn sách làm sách phát thưởng các Công trường lại xứ Trung Kỳ

Cỏ tích danh thắng tỉnh Sadec

Khách du lịch đến tỉnh Sadec ; hoặc mượn bổn xứ mà không đi xung chiêm những nơi thắng cảnh thì như là : Rằm đồng đức Thích Cao Hoàng-thế (Vạn Giả-Long) đóng quân gì Hồi-Oa (nước x ấy Sadec) và rập đa Bến Ngự cũng ở chốn ấy. Trong ở Chánh tiền Triệt-tục Bắc-Nam nói rằng tại nước toáy (Làng Long hưng (1) Sadec) là nơi Thần-tiang và Hậu-Giang giáp mối, các thạnh chảy dồn vào 46. nước chảy vòng c ấy lại, nên kêu bằng Hồi-Oa (nước-xoáy). Quang cét đến cảnh Ông nhỏ ấy và cây da B'ên-Ngự thì ta lại tưởng tượng đến sự nghiệp đức Cao-Hoàng đã từng bôn chốn Hồ-Oa nầy mà bảo tồn được giang-sơn, đã thôi-h ngày Tây-Sơn tiếm đoạt. Chốn ấy thạnh vẻ đất bỏ chỗ đất vẫn tự tiu tự liêu, giữ-gìn l một cái vết tích cỏ có chỉ ngày nay. Còn lăng-tẩm các vị Công-Thần cựu trào thì nhiều lắm, nhưng trước danh nhứt là năm sơ chưa tượng nầy bợ với cảnh trang nghiêm ở chốn ấy như là : 1°. *Lăng Cựu tức Hầu Nguyễn văn-Mậu (tự là hậu)* chồng ỷ tại làng Long-Hưng (Cư-o-noày), là tỉnh lỵ Phụ-cầu đức *Cao Hoàng*, — 2° Đình làng Tân-Phước (Sadec) đặc để ngày-rằm, thờ một vị Phúc-Thần là *Cự Quản Công Tăng-Thước Hóa* ; 3° *Lăng Cự Quản công Nguyễn-văn-Nhơn* ại làng Tân-Đông ; 4° Miếu thờ *Cự Hồ công-Tường (tức là ông Cảo-ảnh)*, hai ông bà nầy sanh một mặt tại làng Mỹ-Trà (Cao Lãnh) và ở *Vân Thanh* m ấu tại làng Mỹ-Trà (C o Lãnh), nếu cuảng cang chiêm các chốn ở đi là ấy bi những nơi là những mối cái công quang sát, vì chẳng còn chẳn tượng gì trang nghiêm hàng tráng bằng.

Quang sát những cỏ tích danh thắng ấy mà có một quyển sách « *Sadec Nhơn Vật Chí* » trong tay thì rộng đường khảo cứu nhiều ; hoặc có quyển sách ấy cũng là như ngồi tại nhà ma mất được trông thấy các phong cảnh danh t-ắng của tỉnh Sadec ở ngay trước mặt mình vậy.

Sách dày 565 trương, bìa 1$, có gần 70 tức hình ảnh phong cảnh và nhơn vật đẹp đẽ.

Giá mỗi cuốn là : 1$50
ở xa gởi thêm 0$30 tiền cước
Hỏi mua tại tác giả : M. Nguyễn-an-Ninh, 115 Rue de Verdun, Saigon.
Có trữ bán tại Saigon : Bình-tu-Tự, Việt-tiện Thai-Thanh 18 Boland - arros ; Lê-tấn Thinh-Quang, 62 Rue Sabourain.
Tại Sadec : Tiệm M. Trương văn-Hanh ; Tiệm Hà phước-Sanh ; Tiệm bọc Bình Hà-phước-Trường và nhà in M. Hồ-văn-Long.
Tại Cantho : Nhà in « Imprimerie de l'Ouest ».
Tại Huế : Quán Tạp-Chí « Lời-Thăm ».

(1) *Làng Long Hưng trước kia gọi là làng Ích-Long, khi đức Cao Hoàng đình trú tại chân ấy hội hiện nhiều vị anh hùng đánh đọ nước ngoại Tây Sơn, rồi Ngài cải gọi « Long-Hưng ».*

TIỂU THUYẾT MỚI
GIAI NGẪU THIÊN THÀNH
(Ái tình tiểu thuyết)

Văn từ tao nhã, ý vị thâm trầm, ái tình cao thượng. Trình mẫu đa trắng, tâm nước đa đen, xa gái giàu, thương gái nghèo Thật là một cái ái tình đáng khen đáng kính.

GIÁ ..... 0$40

Mua nhiều xin viết thơ và gởi mandat cho :
Mme Ng.-thị-Truyện 103 rue d'Espagne, Saigon.

Grand Cinema du Centre
100, — Rue de Paris
CHOLON
民德影戲中華境
Có bán và cho mướn phiêm ảnh Tây, Tàu đủ thứ
CÓ THỨ KHIẾU ĐỒNG TUỔNG
hay tuyệt-diệu
Ai muốn mua hay là mướn đồ hát lại xin mới đến thương nghị.
Giá tính giá rẻ

Muốn bán

Một cái xe hơi hãy chỗ ngồi, 6 cylindres, 16 chevaux sửa lại mới.

GIÁ RẺ :

Vị nào muốn mua xin viết thơ hay là đến thương-nghị với bản-báo.

ĐÈN
Bình nhứt đã phụ tùng đầy đủ
Kiểu sáng hiệu « WIZARD »
Kiểu tốt, dùng theo các kiểu
Bán sỉ và bán lẻ tại nhà hàng

Kiểu xe trọn 10 mã-lực
HIỆU:
CITROËN
TOÀN BẰNG THÉP. — CÓ THÂN Ở BÁNH XE TRƯỚC

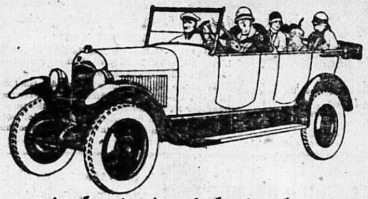

THẬT RẤT TIỆN DỪNG VÀ LẤY LÀM TIẾT KIỆM
Có đủ đồ phụ tùng: Nào nhíp đề cho sự chạy được êm ái, đồng hồ xem giờ, công-tơ xem mã-lực, hai cái kèn nhận hơi, có thùng đề dựng đồ phụ tùng vặt và thùng truyền hơi gần nơi bàn đạp, vân vân...

CÓ BÁN TẠI HÃNG XE HƠI BAINIER ĐÔNG-PHÁP
AUTO-HALL, Saigon
là nơi làm Đại-lý cho toàn cả miền Đông-pháp

C.J. BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI KIỂN
NGƯỜI CỠI NGỰA NẦY
[illegible]

THUỐC HIỆU ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"
là thuốc để uống trừ những bịnh:
Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhức đầu, nhức óc, nhức răng
Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhức gân cốt, trật cơ
có bán cùng trong các nhà bán thuốc
Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE"
mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

SÁP MỠ

ANNAM, TỈNH DẬY !....

III
DIỄN-THUYẾT

Trả lời của ông Paul MONET
đối lại mấy điều bài bác của ông DƯƠNG-VĂN-LỢI
(đã đăng trong báo **l'Echo Annamite**
từ ngày 5 đến 21 Juillet 1926)

(Tiếp theo)

Những người phẩm hạnh thế không phải là số ít, nhưng phần nhiều là thế cả. Còn trừ ra có mấy người khí chất đặt biệt, là bạn thân của chúng tôi, như mấy vị kỹ sư X bác sĩ Y và Z có phẩm hạnh xứng đáng, ý tứ cẩn thận vào tài giỏi và lại tận tâm về nghề nghiệp, nên đã khiến cho cả những người Pháp làm việc ở dưới quyền mình mà vẫn kính nể yêu mến, chớ không lấy làm mất lòng, vì họ thấy mấy người Annam ấy là *những người có nhân cách.....* Những người nầy dùng thời giờ rảnh rồi và tiền của ra làm việc liên lạc, giáo-dục, khai-hóa cho đồng-bang.... Nhưng hạng ấy chỉ có rất ít người mà thôi....

Nếu có nhiều người như thế thì nước các ông đã trở nên cường-thạnh từ lâu rồi; đã khai-hóa mau chóng ở dưới quyền bảo hộ nước Pháp dầu rằng có sự cản trở ngầm — hoặc hữu ý hay là vô tình — của mấy người Pháp không muốn sự khai hóa ấy mà tôi đã nói những cách cử chỉ hành động của họ ở nơi khác.

Nếu được thế thì những người Pháp ấy sẽ hiểu rằng trước mặt họ là những người có nhân cách, chớ không phải là lũ con nít hay là bọn đầy tớ nịnh hót. Và như vậy thì dầu rằng khác chủng tộc, dầu rằng bề ngoài là người Á-châu ra-giống non nớt hay khiến cho nhiều người Âu-tây coi như trẻ con, nhưng nếu được thế thì những người Pháp ấy sẽ hiểu biết và không dám khinh thường.

Nhưng sao các ông lại muốn cho những người Pháp binh vực quân quyền hơn là ông vua, phù trợ nước Nam hơn là người Annam? « Những người bổn-xứ trách ta rằng không khai-hóa quốc-gia cho họ, họ tưởng thế; nhưng chính họ không cố gắng một chút nào về cái công quả đó, *họ không muốn thế*, họ phàn nàn nhau quá, và chỉ mong có điều làm sao cho thỏa lòng kiêu ngạo. Vậy sao ta lại yêu hơn họ một « quốc-gia » mạo xưng mà chẳng có ở trong trí não họ?..... Họ trách ta rằng sang làm giàu ở xứ họ. Phải, chúng ta lấy lương bổng cũng khá vì làm việc cho họ. Nhưng ta đã làm việc, ta đã sửa sang cách cai trị kinh-tế, và mở mang tiến-hóa trong nước. Nếu ta không lấy bạc của họ thì ta sẽ dại: vì nếu ta không lấy thì họ cũng đều xương đều thịt nhau một cách tàn-nhẫn, mà chẳng có lợi gì cho đoàn-thể, chỉ làm giàu cho mấy kẻ tàn ác là hương-mục hay là quan-lại mà thôi ».

Thật là đau đớn vì bổn phận đối với chân-lý mà phải công nhận rằng trong câu đó cũng có nhiều điều thật, mà ít ra là ở bề ngoài. Các ông hà hiếp lẫn nhau một cách tàn nhẫn lắm, và mỗi người đều lấy cái mấy quyền-hành may rớt vào tay mình mà bóc lột tàn nhẫn bất lương đồng bang. Dân nhiễm tập cái thói tệ ấy từ lâu, đã mất tánh suy nghĩ về những phẩm hạnh và quyền lợi của mình, mất cái năng lực qui hóa biết kháng lại điều dở, nó sẽ khiến cho họ không có bụng-hăng nhưng kiên cố hết sức mà trừ khử những thói tàn tệ ấy. Kẻ bị đè nén thì sẽ hóa ngay ra kẻ hà hiếp nếu họ có dịp, và khi nào may có một mẩy quyền rớt vào tay thì họ lại sẵn lòng bóc lột ngay những đồng-bang như xưa họ bị kẻ khác bóc lột vậy. Đó là cách vô sỉ bất lương, không biết nghĩa quốc gia đoàn thể.

Ở cửa các tòa có những kẻ gác bàn giấy bóc lột một cách tàn nhẫn những người *nhà quê* muốn vào kêu cầu *quan lớn* những việc khốn khổ; (phải có một ông toàn-quyền....... ở đảng xã-hội mới cách-khử được lũ đê mạt ấy ở những cửa bàn giấy của ông !... .....) Nhiều quan lại làm đầu các *phủ, huyện, tổng xã*, bóp nặn đồng-bang một cách đê tiện, tăng thuế lấy lời, sén-bẻo, những tiền quyên, tiền vay hết một phần lớn để làm giàu. Có mấy kẻ làm quan đã ăn cắp tiền quyên của hội Việt-Nam Thanh-Niên tới 99%, mà họ là những người có học-thức thông-minh, không phải là họ không hiểu sự quan trọng của hội ấy để mở-mang trí-thức luân-lý cho quốc-gia, vì họ đã làm những tờ đạt ngợi-khen hội ấy một cách hoa hoét bùng biện để khuyên dân quyên tiền...... cho họ bỏ túi. Ấy là họ đã biết việc hay mà họ còn ăn trộm của nước.

(Còn nữa)

Dầu hôi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre) của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thắp ít hao, đã sáng suốc mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong Hoàng-cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm điều chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số .. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gởi nhuộm bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ 4$00 một thước tây.

Lục-soạn lãng-châu, trắng, từ 3$00 tới 8$20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt cùng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng [illegible]. — Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (hạ lãng đen huyền, không trổ không đỏ lông), khổ [illegible] $00 một quần.

Lãnh đen (hạ lãng đen huyền, không trổ không đỏ lông) khổ trung 5$80 một quần.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ cang, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiện nghĩa nhì hậu lợi.

Vì muốn trì danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hảng tôi, thì hảng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

Sống lâu nhờ rượu
(Longévité grâce à une liqueur)

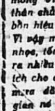

Hiện bây giờ bên nước Huê-kỳ có một vị điền chủ đã ngoài 95 tuổi mà hơi còn sức lực mạnh mẽ như người 40 tuổi, đi đứng chối hỏi; ăn nói sởi sành, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, họ thử cho biết tại đâu ông nay đầu bạc tuổi cao mà còn sức lực không phai kém vậy? Ông già đáp lại rằng: Có chi lạ đâu mà hỏi, cả đời thì trước khi ăn cơm hay uống rượu một ly nhỏ rượu Quina Gintiane hiệu Mezat là một thứ rượu trường sanh bổ tốt.

Người khách nghe nói cũng có lòng, muốn một việc trường thọ như ông, liền về nhà sai trẻ đi mua cho đặng thứ rượu Quina Gintiane mà dùng mãi luôn.

Thiên hạ nghe nói cũng có ý tham sanh, sống lâu rủ nhau đi mua rượu ấy đem về mà uống bổ phần [illegible].

XIN LƯU Ý

Bổn hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG đã được phòng ở tại đường Can'on mới bài số 38 Cholon, kính cáo cùng lục châu chư thân chủ đặng lãm tường.

Từ bổn hiệu khai trương tới nay lần lần tinh có mấy chục năm dư, hằng mong ơn chư tôn đoái tưởng, nên thân chủ càng ngày càng đông, thật bổn hiệu rất thâm cảm thạnh tình. Vì vậy mà bổn hiệu chẳng nài khó nhọc, tốn của hao công, nghiên chế ra nhiều thứ thuốc thần hiệu để giúp ích cho chư tôn trong khi nắng lửa mưa dầu. Chẳng dè mới đây có kẻ gian nó giục đồ lợi không [illegible] nhơn hại mạng, nó làm ra những thuốc bậy bạ cho có chừng, còn ngoài nó làm những hộp, ve, gói, [illegible] giống tựa theo bổn hiệu mà gởi bán khắp nơi, [illegible] chư tôn lầm tưởng của bổn hiệu chế ra. [illegible] lại mua thì chẳng nó nói thuốc của Nhị-thiên-Đường [illegible] chẳng xem kỹ mua về uống thì rất hại cho sanh mạng. [illegible]

[illegible]

Cholon, le [illegible] 1926.
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.
[illegible] số 38 rue Canton số Cholon

Lời cảm tạ

Từ khi tôi về làm chủ nhà ngủ Lục-tỉnh Khách-lầu cho đến nay, cũng nhờ ơn qui khách trong lục châu, có lòng mà thương tưởng đến tôi, ngày nay tôi nổi danh tiếng cũng nhờ ơn qui khách, cho nên phòng tôi càng ngày càng tấn phát, tôi lấy làm thâm cảm vô cùng, và tôi mới mở thêm phòng đặng cho qui khách trong khi đau ốm đến mà dưỡng bịnh, mỗi một căn phòng trọn một cái nhà, có một người Boy riêng để sai khiến mà dùng nâng, có chỗ nấu ăn, có chỗ buồng tắm nước nôi dư dụng, và sửa soạn lại rất tinh khiết, việc trong phòng đâu đó hoàn toàn, còn trong phòng Boy đâu đã sai khiến, rất vừa lòng qui khách.

Ban ngày thì có Chasseur gát, ban đêm lại có hạch gardien gát.

Ấy vậy việc trong phòng đâu đó tôi đã sắp đặt yên rồi, còn như qui ông qui thầy đi có xe hơi, muốn để lại phòng thì cũng có chỗ để, còn như có muốn thong thả nữa tôi có garage của tôi và có gardien gát nữa.

Vậy ngày nay tôi đã sửa soạn trong ngoài cho vừa ý qui khách, nay tôi kính thỉnh qui ông cùng qui thầy sẵn dịp đi Saigon ghé lại phòng tôi mà nghỉ một lần coi y như lời tôi nói trên đây không.

Vậy tôi lấy làm thâm cảm trong Lục-châu có lòng giúp cho đồng-bang đặng mau tấn bộ, tôi lấy làm đội ơn vô cùng.

NG.-MINH-NGỌC dit CHÍNH-TÔNG
Chủ nhơn Lục-tỉnh Khách-lầu
202 Rue d'Espagne. — Saigon.
Kính thỉnh

HÃY NÀI CHO ĐẶNG

Đến tiệm thuốc nài cho đặng một chai **Quintonine** *thứ thiệt vì đời bây giờ đồ giả mạo rất nhiều, dùng không hiệu nghiệm chi cả. Đừng thèm mấy thứ nhái giống, cứ nài cho đặng vị* **Quintonine** *mà thôi.*

Vị **Quintonine** *hay hơn chất của Quinquina rất nhiều. Là một thứ rượu bổ vô hạng dùng khai vị chẳng giống chi bằng.*

Mỗi chai Quintonine giá.. 0$80

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

Các thứ dầu hôi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hôi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong toàn-cầu. Giá đã rẻ mà thắp lại đượm. Liệt-vị hãy dùng thử mà coi thì chắc số vừa ý.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi nầy

Feuilleton № 36

TAY ĐỘC

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

(Tiếp theo)

« Vệ-Đạt Nữ-sĩ nhã giám,

« Cái việc hôm nọ cũng bị Bạch-tử-Lang mà hư, thiệt là đáng giận biết dường nào! Tuy vậy mà tôi không vì đó mà phải thối chí ngã lòng đâu, quyết làm làm sao cho toàn thắng được một trận chót thì tôi mới nghe; tưởng khi cô cũng một lòng như tôi vậy.

« Nay tôi có gởi theo đây một phong thơ giả và một tấm họa-đồ, nếu cô đã thâu được rồi, thì xin cô phải lén đem vào phòng sách, kéo cái ngăn tủ phía dưới hết ra, rồi đúc phong thơ giả nầy vào xó kẹt nơi phía dưới đáy, còn bức họa đồ thì để trên bàn viết của Đỗ-lệ Tây mà phải làm làm sao cho cực kỳ bí-mật; chớ có hơ hỏng mà để cho ai hay biết chi được hết. Vã Bạch-tử-Lang là một người khôn ngoan lanh lợi dị thường, phải đề phòng nó cho lắm mới được.

« Hễ nội trong ngày nay, nếu cô thấy chúng nó sắm sửa hành lý mà đi xa, thì xin cô hãy đánh dây thép nói liền mà cho tôi hay lập tức, chớ có diên trì; chừng nào mà việc được thành, thì tôi quyết chẳng phụ ơn cô, xin cô rán lấy; chí chúc, chí chúc »

Vệ-Đạt xem thơ rồi, lại thấy trong đó thiệt quả có một phong thơ giả với một bức họa-đồ, trong bức họa-đồ ấy, vẽ rõ hình thức cái bàn viết có mấy ngăn tủ và chỉ rõ chỗ ngăn tủ nào có để bức thơ ấy. Vệ-Đạt xem rồi dấu đồ vào mình.

Nhằm lúc Bạch-tử-Lang với Đỗ-lệ-Tây không có ở nhà, Vệ-Đạt bèn lén lỏn vào phòng sách, lấy bức thơ và bức họa-đồ, cứ theo lời Tay-Độc đã dặn mà an trí đâu đó xong xuôi, rồi lẻn bước ra ngoài, không ai hay biết chi được hết.

Giây phút có tên bồi già, nhơn vào quét dọn nơi nhà sách, bỗng thấy bức họa-đồ ở trên bàn viết thì lấy làm lạ, bèn lấy lên mà coi rồi cứ theo cách đã chỉ rõ trong ấy, kéo ngăn tủ phía dưới đáy ra, thò tay vào trong kẹt lấy được bức thơ, rồi lại mở lén ra mà coi chơi cho biết thơ gì.

Thơ như vầy:

« Đỗ-đạt-Nạp Tiên-sanh nhã giám,

« Tờ di chúc của ông, tôi đã đem dấu trong một tòa nhà xưa (ruine) của Ái-thu-Sum gần nơi Bạch-đồn-bảo việc nầy thiệt là bí-mật lắm, duy có một mình tôi biết và tôi cho ông biết được mà thôi.

« Luật-sư, Triệt-khắc-Tư đốn thủ. »

Tên bồi xem rồi, vừa muốn để y lại chỗ cũ, song chưa kịp để mà Bạch-tử-Lang với Đỗ-lệ-Tây đã bước vào tới cửa rồi.

Tên bồi thấy chủ bước vào thì thất kinh, muốn dấu bức thơ và tấm bản đồ, chẳng dè đã bị Bạch-tử-Lang ngó thấy, vùng nạt lên một tiếng rất to tên bồi giựt mình, đứng trân như khúc gỗ; chẳng dám rục rịch chi hết. Bạch-tử-Lang liền với lấy bức họa-đồ và phong thơ, rồi kêu Đỗ-lệ-Tây bước lại mà coi với nhau. Coi rồi thì mừng lắm, bèn day lại mà hỏi tên bồi rằng: « Đồ nầy ở đâu mà mi có đây? » Tên bồi nói: « Tôi thấy bức họa-đồ ở trên bàn viết, nên tôi tọc mạch coi theo cách chỉ rõ ở trong bản đồ, kéo ngăn tủ dưới đáy ra mà tìm được phong thơ. Vừa nói vừa chỉ chỗ dấu phong thơ cho Bạch-tử-Lang coi rồi lại nằn nỉ xin tha mình về cái tội tọc mạch ấy. Đỗ-lệ-Tây nhơn thấy cái bộ sợ sệt của tên bồi già ấy, lại thêm tuổi cao tác lớn, ở bồi với cha mình vẫn cũng thâm niên; nên nàng cũng chẳng nỡ la rầy khoát nạt chi, duy có biểu đi ra mà thôi. Tên bồi bèn bước ra ngoài rồi. Đỗ-lệ-Tây bèn nói với Bạch-tử-Lang rằng: « Lúc cha tôi còn sanh-tiền, tôi không hề nghe người nói tới việc ấy, hay là tại người muốn nghiêm thủ sự bí-mật đó chăng. Đến sau cha tôi và quan Luật-sư Triệt-khắc-Tư đều bị nó thích-khách, cho nên cái tờ di-chúc không biết lạc về đâu; [illegible] may mà nó phát hiện ra rồi, thì chúng ta cũng nên mau mau đi đến Bạch-đồn-bảo mà tìm cho được tờ di-chúc; chắc sao trong tờ di-chúc ấy ắt rồi rõ ràng căng do và lý-lịch của tôi, hễ chúng ta mà tìm được tờ ấy rồi thì cũng đã giải cái sự ngờ rồi, chẳng cần chi mà phải chờ mở cái hộp bí-mật ấy ra cho được.

Bạch-tử-Lang nghe Đỗ-lệ-Tây nói như vậy thì khen phải và nói rằng: « Nếu tìm được tờ di-chúc, thì muôn việc đều xong, ngặt có một điều là cái Bạch-đồn-bảo là chỗ gần rừng gần núi, vắng vẻ dị thường, nếu chúng ta muốn đi tới đó thì phải đề phòng Tay-Độc mới xong.

Hai người còn đang nói chuyện, bỗng thấy chú nàng là Đỗ-hột-Na ở ngoài cửa xâm xâm bước vào, nghiêm nét mặt mà nói cách xẳn xớm rằng: « Cái bằng-cớ của Bá-tước Phu-nhơn nói đó, đến nay đã một tháng ngoài rồi mà không tìm được căn cứ nào khác cho chắc chắn [illegible] nữa mà chứng minh, thế thì mi quả [illegible] nước Nga, chớ không phải là [illegible] ta; vậy bởi ngày nay con gái [illegible] không [illegible] được lâu liền ở [illegible] coi [illegible] nói xẳn xớm và bộ [illegible] hầm.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-vị rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn hườn tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI-TẾ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ được nơi nấy danh sơn, mà chế luyện cho được tốn thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh-tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nghị giục để thừa lợi, cứ ăng kể lỗn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-huờn-tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... và làm những bao những hộp, những xe giống thứa thứa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi xong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây sắp sau chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
38 rue de Canton 38. — CHOLON
Chú nhơn cẩn cáo

AI CŨNG BIẾT ĐÈN THẮP MANCHONS
HIỆU: SUCCÈS
là một thứ đèn rất tiết kiệm, rất chắc chắn và lại rất gián tiện hơn hết
Có để bán các nơi và tại Saigon thì hãng.

COMPTOIR DE CONTHINCHINE
40-42, rue Sabourain

Đèn nầy màu chiếu sáng rất tươi, đẹp lắm sức sánh từ 250 đến 1.000 ngọn đèn cây.

Giá bực lớn — Giá rất nhiều

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON

E
Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh, đẹp làm bằng XI MĂN đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, hỏi giá cả và kiểu mẫu.

VỪA RA THÔNG THẢ.

Hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.

gần trại linh tập Ô-ma

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường
Lucien Messard, Nº 13

CÓ BÁN
Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ. Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện. Đã để thường dùng trong các nhà việc. Vân đủ các thứ Sổ. Sách, các thứ Thiệp Và làm Con-dấu bằng cao-su và đồng. Tràng-hoa bằng sành và cườm. (Couronnes Mortuaires). Đủ các thứ Khuê bài đành dụ.

(Giá bán rất rẻ hơn các nơi)

KỲ ÁN TÙNG ĐÀM

Sanh tử tị muội
HỒI THỨ MƯỜI HAI
Sự gốc ngọn
(Tiếp theo)

Sĩ-Kiên nói tới đó rồi, thời bất ngập dài hai ba chú, coi bộ có hơi say rượu mà mỏi một trong mình, Kỳ-Tố thấy vậy, phải ngồi làm thinh, cho không hỏi đi hỏi lại chi nữa, Sĩ-Kiên biết sự ngồi lâu không được, bèn từ tạ ra về, khi Sĩ-Kiên mới bước ra khỏi cửa, thì Kỳ-Tố khiến người đi thỉnh Sĩ-Đôn, chừng vài phút đồng-hồ, thời Sĩ-Đôn tới. Kỳ-Tố vật dật chào mừng rằng : thiền-nữu ôi ! .. tối nay có một sự tân văn, là sự hỉ lịch cho thiền-hữu, vậy dám phiền thiền-nữu tới đây cả đêm. Sĩ-Đôn hỏi : có sự gì hỉ lịch cho tôi, thời xin hiền-thủ nói rõ ? Kỳ-Tố bèn ý lời Sĩ-Kiên nói chuyện hồi nầy, mà học lại cho Sĩ-Đôn nghe.

Sĩ-Đôn nghe lọt vào tai rồi, thời vỗ tay mà nói : may lắm ! .. may lắm ! .. nay tôi nghe động câu chuyện chẳng phảo nào vén mây mà mà thấy trời xanh, tấm lòng phiền não bấy lâu, bây giờ đã mát gan nở ruột. Một lát Sĩ-Đôn lại hỏi : tôi nghe tới chuyện Áp-hiên-sĩ, thật lấy làm lạ kỳ, tôi đoán chắc sương-phụ thiết lạc đà vợ của chàng ta, còn hai nàng Gia-Đoan là song sanh tỉ muội, phải vậy hay không ? Kỳ-Tố đáp : sự ấy tôi chưa nghe rõ, nên chưa dám nói quyết một lời, song thiền-hữu đã đoán chắc lắm vậy, thời cũng có lẽ.

Sáng ngày, Thác-kỳ-Tố lại tới yết kiến Lư-sĩ-Kiều, Sĩ-Kiên thấy Kỳ-Tố tới nhà thời phát nghi trong dạ, liền nắm tay chào hỏi rằng : chủ-phụ tới đây, có sự cần hay không ? Kỳ-Tố nói : hôi hôm lư-quán có hơi say rượu, tôi không dám hỏi cạn lời, nên tôi chờ sáng mà tới đây, dặng xin lư-quán nói cho hết chuyện, Sĩ-Kiên đáp : nói về chuyện Áp-hiên-sĩ, và chuyện Paú-Á, Lang-Tố, thời hôm nầy đã nói cả rồi, cơ chuyện cai nữa mà hỏi lại. Kỳ-Tố mỉm cười rằng : còn cơ một chuyện là chuyện nàng thuần-nữ bị giết, thời tôi chưa nghe rõ gốc ngọn thế nào ? Sĩ-Kiên ngẫm nghĩ mà rằng : Sự ấy tôi chưa nói sao... vậy tôi xin nói cho chủ-phụ rõ.

Từ hồi Lang-Tố, Paú-Á tới Mỹ-quốc đây, thời cô ý giết Hiển-sĩ Gia-Đoan, cộng mưu đoạt đi nắm vốn Áp-hiên-sĩ, chỉ vì thiền-phụ kia nộ nàng cản trở, chẳng cho nàng bước ra khỏi nhà, hai chàng có lòng mưu sát mạo dâu, không sao ma bộ thủ cho được, song hai chàng đã có ý làm vậy, thời người lập mưu nầy, người lập kế nọ, chi chờ cơ hội ma giết nàng, vô khi bất ý chẳng ngờ, thật thuần-phụ đâu thận bực nào, cũng không bảo nộ hàng dặng. Ngày nọ, đúng tiết hạ thiên, khi trời nóng nực, thiền-phụ đem nàng đi chơi ghe xứng mát, là chơi ghe tại sông Khảo-thân, nàng bận áo trắng mà thiền-phụ bận áo đen, con phoàng ghe giữa dòng ma chạy lui tới, hai chàng kia ghé mắt trông thấy, thời biết ghe của thiền-phụ và nàng rồi, tức thời chèo một chiếc thuyền chạy theo, dặng coi cho kịp chiếc ghe của thiền-phụ. Khi đã chạy kịp rồi, thời làm bộ rót cây chèo, hai chàng liền nhảy xuống sông xây thuyền ma đâm ngang vào chiếc ghe kia một cái, nghe lạc. Chiếc ghe kia nhỏ quá nên phải bị chìm liền ; thiền-phụ và nàng chơi với giữa dòng, còn vớ dặng bơ ghe ma kêu la cầu cứu, hai chàng giơ cây chèo ma đánh trên đầu nàng và thiền-phụ, thời nàng và thiền-phụ phải buông tay ma chết chìm giữa sông, rồi tử tìa trải theo dòng nước ma chảy xuôi (1) chẳng ai biết mấy mạnh chi hết.

(1) Lúc trước, Sĩ-Đôn thấy hai tử-thi, là tử-thi của Hiển-sĩ Gia-Đoan, và tử-thi của thiền-phụ.

Hai chàng kia mưu sát được rồi, thời mừng rỡ ma nói với nhau rằng : hai mạng bị giết đây, dầu trời đất cũng chẳng biết, mà quỷ thần cũng không hay, huống chi người thế-gian mà tra xét cho được. Hiếu ai bắt cái án mạng nầy, thời bổi ai nỡ bỏ nhà đi ; nói rồi liền chèo thuyền về bổ mả về khi đó, hai chàng ngó nhau ma cười cười nói nói giống như cuộc giàu sang đã trước mắt đó rồi, tiếc thì ngày ấy hai chàng bèn đem Tây-ti Gia-Đoan ma lánh ở phương xa, là lánh ở bận Pai-lốp Phi-Á. Chẳng dè đem nàng ở nơi Lê-quan, mới được vài hôm tai nàng đào thoát đến nay tìm kiếm không ra. Kỳ-Tố nghe sự chuyện đã xong, liền cảm ơn Sĩ-Kiên mà lui về tiêu-quán.

(Còn nữa).

Peptonate de FER ROBIN

Là một thứ thuốc qui báu nó cũng dè mà trị những bịnh **YẾU ĐUỐI, LIỆC NHƯỢC** và **ĐÀ-DƯỢI**

Ông Mce Robin đã tìm được phương thuốc nầy hồi năm 1881, được những lời ban khen của các ông giáo-sư danh tiếng như là ông Hayem, ông Huchard, ông Raymond vân vân.

Ông Berthelot là một nhà Hóa-học đại danh có nói sự cần ích thuốc nầy trong tờ phúc cho ngài chạy cho Hàng-lâm-y-viện Paris hồi năm 1885.

Năm 1890 quan lương-y Jaillet phong ngợi ông Mce Robin là bạn đồng-nghiệp của ngài, và nhận rằng phương thuốc nầy là một phương thuốc hay hơn các thứ thuốc khác.

Thuốc *Fer Robin* đã bổ huyết mà lại thêm trị các chứng bịnh *Dã-dượi*, bịnh đờn-bà *Đau-mán* hay là *Mất-máu* và bịnh tiểu nước đái-ngọt.

Thuốc *Fer Robin* bổ dưỡng rất mau lại sức, và nó lại trị được chứng bịnh *Kém-huyết* và các chứng bịnh khác gốc bởi bịnh ho mà sanh ra, kêu là Scrofuleux.

Thuốc *Fer Robin* dùng nó không có bón (huợt trường), không đi tiêu nhiều, và cũng không có nặng bụng nữa.

Thuốc *Fer Robin* nầy uống từ nhiều, đã không hao mà lại mau thêm ; cũng có chế ra thứ rượu kêu *Vin Robin* au *Peptonate de Fer* và *Pepto-Elixir*, mùi nó thơm tho và ngon lắm.

Hãy nài cái nhãn *Robin* và đừng chịu thứ nào khác mà cũng tùng tiệm vậy.

Có trữ tại nhà thuốc Thượng-đẳng L. Solirène ở ngang nhà hát tây Saigon.

Nhà bào chế của ông Mce Robin thì ở tại đường Poissy môn bài số 13 Paris.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
HIỆU:
L. L.
5-7 và 10 MÃ LỰC

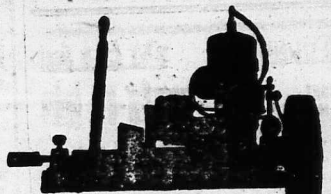

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TAM BÀN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT *và Giá rẻ hơn hết*
Xin hãy do tại
133, Bd Charner
A.C.R.I.C.
Saigon

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mộ thể thảo trước khi tập diễn những miếng quốn mét nhọc họ hay dùng thứ rượu chác hiệu PREIGNAC ».

Thứ rượu nầy mùi vị điều dàng lại uống mà chất rượu lại hiền lắm họ bổ khoẻ giăng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đủ bửa ích cho mấy nhà luyện tập thể thảo.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng BOYLANDRY, 17, place du Théâtre Saigon có thứ chai sẵn và có thứ trong thùng còn nguyên.

(THUỐC HỘP)
Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderon có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài ở đề thuyết như vầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe uống nó có hại mà mùi thơm tho ; dầu uống ban nhiều cũng không phọt ít, uống nó rồi rất mát nước đái phải khác xa. và trong vòi ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bề thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhứt vị Salol vào trong Santal hiệp làm cho hai vị thuốc nhập làm một, mà tuy lẫn dường càng là bổ dưỡng hễ trai trong.

Thuốc nầy để uống lâm, hễ vào bụng rồi thì mau thau.

CÁCH DÙNG :

Mỗi ngày uống tứ toàn hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh liền, bất kỳ bịnh mới gì phải mạnh nên.

Tại hiệu thuốc Pharmacie potentiale của ông L. SOLIRÈNE là bào chế ; thuốc tốn-ái và nhiều thứ bào chế y-sanh, ngang chợ hát tây Saigon, số bốn.

Feuilleton nº 77

AI TÌNH TIỂU-THUYẾT

HAI TÌNH

XV

Cái ải-tình thắng được

(Tiếp theo)

Chồng Lương không thấy nàng Bích nói năn chi hết, chàng lại lén lén nắm tay nàng mà nói như vầy :

« Xin cô trả lời cho tôi những rằng cô dung thứ cho tôi. »

Nàng Bích dựt tay nàng lại, không cho chàng Lương nắm, mà bộ nàng giận lắm. Nàng lăn lăn đứng dậy, ngó ngay chàng Lương cách rất nghiêm chỉnh, nàng nói cách rất cứng cỏi như vầy :

« Tôi không biết thầy là ai. Tôi không quen biết với thầy. »

Nàng lại day qua chàng Ngọc, nàng đưa tay nàng ra mà để trên hai vai chàng Ngọc và nói rằng :

« Bởi anh đổ quán sự lỗi lầm của em, bởi lòng anh muốn làm cha của con em, buồn chi nó để triều anh và kêu anh bằng cha rồi, vậy thì em quyết làm vợ của anh, xin anh khỏng chịu.

Chàng Ngọc đang đứng nói gỗ, mặt xanh như chàm, thoạt nghe nàng Bích nói như vậy, chàng hạn xuất trăm thân, mồng quá đỗi mồng, vì khi nãy chàng dâu có dè bây giờ chàng được may mắn dường ấy.

Còn bà và nghe nàng nói như vậy, bà mồng quá, bà vỗ tay xé cười đến đỗi chảy nước mắt.

Chàng Ngọc cũng khéo thảm.

Nàng Bích nói với chàng Ngọc như vậy :

« Để lâu rồi em đem lòng thương mến anh lắm, anh hai ôi, mà bởi em nghĩ rằng thân em như cái bóng đi hèo rồi, không có sức sánh đang với cái ải-tình thành thật dây dặng của anh, nên em ngại ngùng, hỏ thọ, lòng em : nẫu, là cái lương tâm của em không cho... anh hãy biết dùm rằng lòng em đau đớn lắm, vì trong lòng thì muốn, mà ngoài miệng em không thể nói ra cho được... cái đó là cái nó làm cho em đau đớn vô cùng, dầu có thấy hay hết lòng điều trị cho em, mà em vẫn tưởng mạng nầy đã phải vùi lấp dưới mồ, nay khi cỏ xanh đã mọc bóa rồi đó. Dìu vậy, anh hai, bữa nay em mạnh rồi, em thiệt mạnh rồi, vì cái bịnh của em đã giải ra được cái lòng em được phỉ phở rồi, thì cái bịnh của em đã thiệt lành mạnh.

Bà và nói :

« Thôi, đừng khéo nữa cô hai, bổ hết cái sự buồn bã lâu nay đi, mà lãnh cho duyên hài con lộ. »

Bà và mồng quá đỗi mồng, bà xô nàng Bích lại gần chàng Ngọc, bà nói :

« Thôi, hết cơ sự, tới hồi thời tại rồi. Từ đây, tôi dầu có chết, thì mới yên lòng nhắm mắt được. »

Bà lại nghỉ chàng Lương, bà trỉ mó bà bự.

Chàng Lương thọn thuồng đến đỗi, không nói một lời với ai hết, chàng cúi mặt xuống mà đi ra, lên xe trở lại xuống tàu. Chàng nghĩ mà buồn cho cái thân phận, vì việc lành đã đến cho chàng, mà vì lỗi của chàng làm cho chàng phải hổng đi. Từ đây chàng phải ôm thảm ấp sầu, duy bị tương tư cần rứt.

Cách chừng một tháng, thì bày ra một cuộc đám cưới, thiên-hộ lại đó với Tây-ti Gia-Đoan, là bào muội của Hiển-sĩ Gia-Đoan, là người đã bị giết đây, đầu trời đất cũng chẳng biết, mà quỷ thần cũng không hay, huống chi người thế-gian mà tra xét cho được. Hiếu ai bắt cái án mạng nầy, thời bổi ai nỡ bỏ nhà đi ; nói rồi liền chèo thuyền về bổ mả về khi đó, hai chàng ngó nhau ma cười cười nói nói giống như cuộc giàu sang đã trước mắt đó rồi, tiếc thì ngày ấy hai chàng bèn đem Tây-ti Gia-Đoan ma lánh ở phương xa, là lánh ở bận Pai-lốp Phi-Á. Chẳng dè đem nàng ở nơi Lê-quan, mới được vài hôm tai nàng đào thoát đến nay tìm kiếm không ra. Kỳ-Tố nghe sự chuyện đã xong, liền cảm ơn Sĩ-Kiên mà lui về tiêu-quán.

(Còn nữa).

Tên-gil giữ bản quyền.

ĐÈN ĐI SĂN

THỨ HAI KIỂU TIỆN DỤNG HƠN HẾT

Đọi ra xa cho đến 150 thước, thắp bằng

ACÉTYLÈNE

thứ dầu đã đem theo mình.

Thứ đèn này tiện dụng hơn đèn khí là vì:

Nhẹ — Dễ dàng — Dễ mua dầu mà thắp

BÁN TẠI HÃNG:

L. CAFFORT

125-129. — Đường Catinat. — 125-129

Saigon-Prompenh

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

82. — Rue de Canton 84. — Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG **PHỈ-PHẬT-PHẤT-LẮNG-HƯỜNG**

Tiệm chánh tại Quảng-đông tỉnh thành hường Đại tiền, số 147 và 149.

Tiệm nghành tại Cholon đường Canton, 6 32, dây thép nói số 658.

Vả thuốc hườn nầy là một thứ thuốc trị anh nóng lạnh rất công hiệu lạ lùng vì bởi anh nóng lạnh là một bịnh nhược trọng, thì nóng khí lạnh không chừng, lạnh trong vưng nóng lạnh vu, bởi thêm giảo cải nhiều ít; nhiều khi thường thì bịnh chuyển nặng nên lo lường thuốc, thuốc chẳng ra thành bịnh rồi phải sổ ruột thường, cần 2 ngày có 1 lần.

Hễn muốn tiêm dụng thuốc thần hiệu ta mua đi bịnh thì hãy mua cho được thuốc nóng lạnh của bổn đường là NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG có hình ông PHẬT-MẪU, và nóng trước cách 2 giờ đồng hồ trước khi đem tới cữ rét, người lớn uống lần đầu hết 6 hườn, kế sửa giờ uống thêm 6 hườn nữa sau con nít thì lần đầu uống 3 hườn rồi sửa giờ sau uống thêm 3 hườn nữa, sáu qua ngày sau mà còn bịnh muốn làm cữ thì cứ việc uống nó như hồi trước.

Phải cẩn ăn đồ dầu mỡ, hoặc trái uống với cháo thì cần uống.

Giá mỗi ve 12 hườn giá là ..... 0 $ 60

Có một thứ để trị các chứng bang, mỗi gói 24 hườn giá 0 $ 35.

VIN TONIQUE

ET

BI-NUTRITIF

Du Docteur RIP

Vệ sanh TỬU của Lương-y RIP chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đà thấm mệt, hễ uống rượu nầy vô, thì đi đứng cứ lần thành đồng, mặt mày tươi tỏ coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít hễ nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chứa, không xe nào tỏ tinh thần, hễ uống rượu nầy vô thì mạnh mẽ lắm bội, da thịt, đỏ nang, tinh thần phấn khởi.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Cả trử bán tại tiệm buốc Tây ở đường Marins số 189 Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Cainois 189 Rue Marins Cholon.

Con nít khi dặng một tuổi rồi thì sức nỡ dã mạnh nên bú nhiều lần mà không thiệt no. — Vậy nên cho nó dùng bột bổ hiệu:

PHOSCAO

Thứ bột bổ nầy rất đại ích vì nó ngọt sắng; uống khỏi đường, chẳng những người lớn dùng nó mà thôi, mà con nít mà uống nó cũng tốt lắm, đã bổ sức lại mau tiêu. — Mùi vị nó xi cũng phải ưa.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Prompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

Xe nhắc chắn nhẹ nhàng nhứt thì có

HIỆU XE: MALBROUGH, AUTO-, TALBOT, CHOBERT

-PIQUE.

Giá các hiệu xe kể trên đây lại rất rẻ vì giá bạc cao.

ĐẠI-LÝ *Đại lý bán rất rẻ*

№ 383-385. Rue des Marins Cholon. 383-385

Đèn SUCCÈS là một hiệu đèn không có đèn nào sáng kịp, rất dễ xài, chưng trong nhà lại xứng lắm, có đủ kiểu. Đã sáng, dễ sài mà lại bán rẻ.

SÁCH HỮU ÍCH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến.	*mỗi cuốn là:*	1 $ 20
Sĩ hữu há hạnh	*(để dạy con trai cho biết lễ nghĩa ở đời)*	0 50
Au viện thế độc	*(để dạy con gái cho biết việc tề gia nội trợ)*	1 00
Khuyến mi en	*(để cho học sanh đọc giải muộn và có ích)*	0 25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn	*để dạy về Tam cang ngũ thường và học cho biết chữ nước Nam mình*	2 00
Tứ thơ cuốn thứ nhứt		1 00
Tự vị Tây Nam của ông Bốc Kỷ có hình bìa mềng		6 00

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:

Nhà in ông Nguyễn-văn-Của

IX. — Rue L. Massoret, Saigon

Soc Industrielle d'Exportation en Extreme Orient

95. — Rue Catinat. — 95 Saigon

Dây-thép: 45 Modern Saigon — Dây-thép nói số 181

Máy xay Lafon de tours

Hiện nay tại hãng có bán máy xay gạo kiểu tây, rất chắc chắn và gian tiện vô cùng, không còn thứ máy xay nào dám sánh. Trong 24 giờ đồng hồ có thể xay ra được 7, 10, 15, 20 25 và 30 tấn gạo trắng, tùy theo thứ máy.

Kiểu máy xay còn một điều rất tiện hơn hết là chẳng cần gì chủ mua phải mướn tay thiện nghệ về nghề máy móc ráp mới xong; nào sường nào máy chỉ có vặn bù-lon (ốc) là thành.

Về giá cả muốn biết, cứ đến Sindex đại-lý hãng Lafon mà thương nghị.

Hãng sẽ vui lòng tiếp rước, mỗi khi ai muốn cần hỏi đều chỉ.

BỘT NGỌT

SỮA

NESTLÉ

Thường dùng trong các nhà Dưỡng-đường trong xứ Nam-kỳ.

Chư-tôn phải mài cho được nhãn sữa có «ổ chim» thì sẽ được đẹp lòng.

HÀNG TẾT ĐỦ THỨ

Kỳ tàu nầy bổn hiệu mới lại mấy chục thùng hàng lụa, rộng rả thứ tốt thượng hạng đủ màu sắc huê lệ.

Cả trăm thứ hàng lạ tốt đẹp vô cùng, còn các thứ hàng thường thì cũng có lại rất nhiều, như là:

Cẩm nhung, Tố, Saten, Cẩm cón, Cẩm vân, Nhung tơ, Nhung pen, Gấm nhiều, Hàng Thượng hải, Hàng áo rộng, Tố Bắc thảo, Gấm Long châu, Lụa Lào, Hàng trắng, Lục soạn Huế-kỳ, Saten ăn lé, Saten mình cẩm nhung vân vân.

Còn XUYẾN và LĂNH nhuộm đen thì có trữ cả ngàn cây, nhuộm tại Bentre lựa rộng hàng tốt cho nên bổn hiệu dám bảo kiết không có xuyến lãnh hiệu nào dám sánh.

Đồ thường dùng trong nhà hoặc về việc cưới hỏi hiệu tôi, có đủ thứ như là: ô trầu, giỏ bình trà, đĩa ngà, đồ thêu, đồ đi đường đồng hồ đèn đá cẩm thạch, máy hát, đĩa hát, ghế Thonet, giày, dù, khăn, nón vân vân....

Xin quí khách quan chiếu cố.

HÃNH:

Nguyen-duc-Nhuan

ở Chợ-cũ số 48 và 50, Place Gambetta và số 42 đường Catinat, Saigon

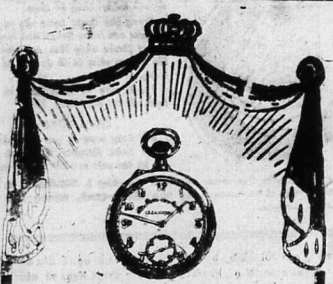

LA

REINE DES MONTRES

DES FABRIQUES

PÉTOLAT Frères & ANGUENOT de Besançon

Les plus hautes Récompenses aux Expositions

Hiệu «REINE DES MONTRES»	vàng Huế-kỳ	8	00
id	id	có dây chuyền	10	50
id	id	có dây chuyền và hộp đựng	11	00

Hãng MAGASIN UNIVERSEL

Place du Théâtre

yêu đủi vãng vot

GÂY MÔN

Thuốc SIROP de DESCHIENS